

It undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.
Sworn Circulation 13,500
Issued every
Wednesday
Subscription rate:
For members yearly \$0.54
For nonmembers \$1.60
Foreign Countries \$3.00
Telephone: Randolph 628

Največji slovenski tednik
v Združenih državah.
Izhaja vsako sredo.
Ima 13,500 naročnikov
Naročnina:
Za član, na leto \$0.54
Za nečlane \$1.60
Za inozemstvo \$3.00
NASLOV
uredništva in upravnništva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 628

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 12.—No. 12. CLEVELAND, O., 19. MARCA (MARCH), 1924. Leto X.—Volume X.

SPOMINSKA KNJIGA K. S. K. J. TEKMOVANJE DRUŠTEV. VELIKO ZANIMANJE ZA OGLAŠE.

Cim bolj se nam bliža 30 letni jubilej K. S. K. Jednote, tem večje postaja zanimanje za Spominsko knjigo, katero nameravamo izdati pri tej priliki. Razna krajevna društva kar medsebojno tekmujejo, katere hoo imela lepšo in bolj obširno zgodovino v tej knjigi in tudi več slik. Pa tudi od strani raznih trgovcev postaja zanimanje vedno večje, glede oglašev v naši jubilejni knjigi. Popolno zgodovino smo prejeli do 17. t. m. od sledečih društev:

Štev. 2, 3, 12, 13, 21, 23, 24, 25, 30, 33, 47, 57, 61, 63, 64, 74, 81, 88, 93, 101, 103, 104, 110, 111, 114, 119, 120, 123, 128, 133, 136, 143, 145, 146, 153, 161, 162, 165, 169, 171, 174, 127, 139, 144, 150, 157, 172.

Društva, ki nam še niso doposlala svoje zgodovine, naj to store do 1. aprila t. l. Tako se sprejemamo tudi do 1. aprila naročila za oglaše v Spominski knjigi.

Do danes so nam vposlali sledeči trgovci in podjetniki naročila za svoj oglas v Spominski knjigi, katere bo izdana letos meseca maja povodom 30 letnice obstanka K. S. K. Jednote:

Emil Bachman, Chicago, Ill.; Steve Lach, Springfield, Ill.; društvo Marije Devic, št. 33, Pittsburgh, Pa.; Nick Janchan, Biwabik, Minn.; First National Bank, Biwabik, Minn.; trgovci v Newburgu (Cleveland, O.): Josip Kenik, Josip Perčun, Frank Kužnik, Frank Perko, John Strekolj, Frank Zelenikar, Jakob Jančar, Josip Jerič, Ana Zele, Josip Ozimek in Josip Smrekar. Dalje Slogar Hardware, Ely, Minn.; Slogar Bros., Ely, Minn.; Josip Mantel, Ely, Minn.; Rom & Vertin, Ely, Minn.; A. Grdina & Sons, Cleveland, O.; Norwood Dairy (J. Klauzer); Mike Papeš, Joliet, Ill.; West Lake Crossing Market, Youngstown, O.; Josip G. Vascak, Youngstown, O.; National Studio, Joliet, Ill.; Metropolitan Pharmacy, Joliet, Ill.; Ana Erdelja, Etna, Pa.; William Leibler, Etna, Pa.; J. Kulšič, Etna, Pa.; Geo. Flajnik, Etna, Pa.; Josip Miroslavič, Etna, Pa.; First National Bank, Etna, Pa.; Dr. Josip V. Grahek, Pittsburgh, Pa.; Tiskarna "Ameriške Domovine," Cleveland, O.; Josip L. Drašler, North Chicago, Ill.; E. Goodman, Waukegan, Ill. John Dobish, Forest City, Pa.; Benj. Eichholzer, Forest City, Pa.; The S. & F. Store, Forest City, Pa.; Mrs. H. B. Realy, Forest City, Pa.; Mrs. Mary Zigon, Forest City, Pa. — Slede trdve v Lorain, Ohio: Joseph Svete, Jehn Svet, Louis Mihelič, John Pliskur, M. G. Pezderc, Black River Lumber Co., Reichlin — Reidy Scanlan Company.

Imena oglaševalcev, ki se bodo še prijavili sledijo v prihodnji izdaji.

AMERIŠKA KARDINALA. NADSKOFA HAYES IN MUNDELEIN POSTANETA KARDINALA 26. T. M.

Rim, 17. marca.—Nadškof Hayes iz New Yorka in nadškof Mundelein iz Chicaga, ki bosta povišana v kardinala, sta dospela danes semkaj; obema se je priredilo zelo priščen sprejem.

Na kolodvoru ju je čakal zastopnik sv. Očeta in Father O'Hearn, ravnatelj Ameriškega kolegija. V častnem spremstvu je bil tudi nadškof Walsh iz Portlanda, Oreg., Magr. Sebastiani in Mrgr. Maytara.

Slovesno ustoličenje kardinalov se bo vršilo dne 26. in 27. marca v cerkvi sv. Petra.

V imenu dveh novih ameriških kardinalov se bo za to čast prvi zahvalil nadškof Mundelein, kar znači, da bo on prvi posvečen za kardinala.

GROZEN UMOR.

Denver, Colo., 15. marca.—Tukajšnja policija marljivo išče nekega moža, ki je včeraj od tukaj po železnici v zaboju poslal truplo neke umorjene ženske proti Kaliforniji. Truplo so našli na postaji v Ogden, Utah, ker je iz dotičnega zaboja še kapala kri. Truplo ženske je bilo do dela razkosano, da je nemogoče spoznati osebo.

Pueblo, Colo., 17. marca.—

Oblasti so prišle na sled groznemu umoru, ki se je dne 14. t. m. izvršil v Denverju. Policija ima že v rokah pravega morilca, Fred Janasena, ki je priznal, da je za ta umor on odgovoren. Da se iznebi svoje žene, je najel nekega Mehikanca z naročilom, da naj umori njegovo soprogo, zakar mu je plačal \$150. Umor se je izvršil zvečer, ko je Mrs. Jansen ravno opravljala kleče svojo molitev, med tem časom je njen soprogram stal v bližnji sobi. Takoj zatem je truplo razkosal in ga v zaboju poslal proti Weed, Cal. Ta načrt se mu pa ni posrečil.

Morilec so aretirali v Eden, Colo., ko se je z avtomobilom peljal proti Colorado Springsu.

Morilec se izgovarja, da je ta umor naročil iz maščevanja. Še pred letom dni je njegova žena baje prešla iz Pittsburgha škafličico cukerkov in en samokres. Iz tega je sklepal, da mu je njegova žena sledila po življenju.

MORILEC UŠEL IZ ZAPOROV

Atlanta, Ga., 17. marca.—Iz tukajšnjih zaporov je ušel na smrt obsojeni morilec, J. B. Satterfield, ki je lansko leto ustrelil svojega bratrance, R. H. Harta. Ušel je s tem, da je prepilil ograjo okna svoje celice.

OPROSCEN UNIJSKI URADNIK.

Fayette, W. Va., 16. marca.—C. F. Kenney, uradnik unije premogarjev je bil danes pred tukajšnjo poroto spoznan nekrivim umora John Goreja, okrajnega šerifa. Navedenca so obtožili, da je bil v zvezi s tem umorom, ko so se v Logan okraju še leta 1922 vršili veliki izgrebi.

Vabilo na Slov. katol. shod v Barbertonu, Ohio.

Slovenski katoliški narod v Ameriki se je začel vedno bolj zavedati svoje dolžnosti za kar gre v prvi vrsti zasluga našim voditeljem čast. duhovščini in pa glavnim uradnikom K. S. K. Jednote.

Gotovo najbolj uspešno delo za povzdigo katoličanstva je katoliški shod; zakaj na shodu je dana priložnost slišati marsikaj koristnega in resničnega. In kakor zadnji čas po drugih slovenskih naselbinah, smo tudi v Barbertonu čutili potrebo in želeli, da bi bil tudi pri nas sličen katol. shod. Ta želja se nam bo uresničila, kajti s pomočjo gl. predsed. K. S. K. J. z. Antona Grdina smo tudi pri nas izpeljali načrt za slov. katol. shod, ki se bo vršil prihodnjo nedeljo dne 23. t. m.

Shoda se bode vdeležilo kot govorniki več gl. uradnikov K. S. K. J., več čast. gg. duhovnikov in drugih laikov.

PROGRAM SHODA:

Dopolodne:

Točno ob pol desetih zjutraj se začnejo zbirati društva v dvorani dr. "Domovina" na Mulberry St. Ravno ob istem času bode sprejem gostov in društev iz drugih naselbin.

Ob 10:15 odkorakajo društva s Slov. mladeniško godbo na čelu k sv. maši ki se prične ob 10:30 katere bo daroval domači g. župnik Rev. J. A. Štefanič.

Po sv. maši odkorakajo društva nazaj v dvorano, kjer bode za tuje goste pripravljeno kosilo.

Popoldne:

Točno ob 2. uri popoldne formalna otvoritev shoda v gorioznačeni dvorani. Sledile bodo točke po-sledečim redu:

- 1.) V imenu Mladinskega oddelka pozdravi goste Miss Frances Ozbolt.
- 2.) Nagovor in pozdrav. — Rev. John Štefanič, župnik.
- 3.) Pozdravni nagovor v imenu domačih katoliških društev. — Mr. John Ujčič.
- 4.) Pomen dneva. Katol. Slovenci in Amerika, govori Rev. J. J. Oman.
- 5.) K. S. K. Jednota — govori

POSNEMANJA VREDNO!

Brat Anton Grdina, gl. predsednik K. S. K. Jednote je prejel dne 12. t. m. iz Pittsburgha, Pa. lično velikonočno razglednico s sledečim veselim poročilom:

—Brat gl. predsednik:—

Dober začetek v Pittsburghu. Na zadnji seji našega društva sv. Jožefa št. 41 smo soglasno določili, da stopimo v bolniško centralizacijo. Drugič kaj več. Pozdrav: Ignac. Podvanski.

Označeno društvo je menda prvo društvo naše Jednote v Pittsburghu, Pa., ki je pristopilo v centralni bolniški oddelk; štaje nekaj nad 100 članov. Živeli! Da bi temu društvu sledilo še dosti posnemovalcev v znani veliki pittsburski naselbini!

Mr. Josip Zalar, gl. tajnik K. S. K. J.

6.) Nastop Pevskega društva "Danica" pod vodstvom Mr. Johna Bolka.

7.) Katoliško časopisje; govori Mr. Ivan Zupan, urednik "Glasiila K. S. K. Jednote".

8.) Govor Rev. Josipa Sodaja.

9.) Katol. Slovenci in naraščaj K. S. K. J.; govori Mr. John Zulich, gl. odbornik.

10.) Bodimo ponosni, da smo katoličani; govori Mr. Alojz Žužek odvetnik K. S. J. J.

11.) Katol. Slovenci in izobrazba; govori Rev. Milan Slajec.

12.) Kaj je dolžnost zavedenega katoličana; govori Mr. Jos. Lekšan.

13.) Dolžnost uradnikov katol. društev; govori Mr. Ant. Strniša, preds. dr. sv. Vida št. 25 K. S. K. J. Cleveland, O.

14.) Vse za vero, dom in narod; govori Mr. Jos. Grdina, tajnik dr. št. 132 K. S. K. J. West Park, Ohio.

15.) Kaj je dolžnost katol. žene; govori Mrs. Angela Beg.

16.) Kako vzgajati naše otroke; govori Mrs. Jennie Ozbolt.

17.) Katoliška družina spada v katol. Jednoto; govori Mr. Anton Grdina, gl. preds. K. S. K. J.

18.) Poje Pevsko društvo "Danica".

19.) Razni govori in resolucije.

Kakor razvidno, posrečilo se nam je dobiti za ta dan izborne tuje in domače govornike. Priprčani smo, da nam bo dana priložnost slišati marsikaj koristnega, resničnega in lepega za povzdigo naših katol. idej in za povzdigo našega naroda. Zato upamo, da ga ne bode Slovenca iz Barbertona in okolice da se ne bi vdeležil tega, nad vse pomembnega shoda. Posebno vabimo cenj. društva da bi se korporativno vdeležila sv. maše; za zgled naj nam bo društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 K. S. K. J., West Park, O., ki nam je obljubilo da se tega shoda korporativno vdeleži. Ta shod ne bo

samo za društva, spadajoča h K. S. K. Jednoti, ampak tudi za vse Slovence. To še posebno želimo, da bi prišli tudi ti, ki še ne spadajo pod okrilje K. S. K. J. Pridite in prepričajte se, koliko vrednosti so za katoličane, katoliška društva in katoliška Jednota.

Upamo torej, da se dne 23. marca snidemo vsi katol. Slovenci in Slovence iz Barbertona in okolice ter Cleveland in v ta namen Vam kličemo: Na veselo svidenje in: Dobro došli!

Pripravljalni odbor
katol. društev in ostalih katol. mislečih Slovencev
Barberton, Ohio.

NAVODILO ZA VOZNO IZ CLEVELANDA V BARBERTON.

Vsem onim, kateri se nameravajo udeležiti shoda v Barbertonu se naznanja sledeče:

Kateri imate avtomobile in se želite peljati sami, se zberite v Knausovi dvorani točno ob tri četrt do 8. ure (7:45 a. m.); pozneje bi bilo prepozno; vozili bi skupaj z drugimi.

Kateri se želite peljati tja-kaj s pocestno železnico (karo), naj vam služi sledeče navodilo:

V nedeljo stane vožnja na kari iz Clevelanda do Akrona in nazaj samo \$1.38; od Akrona do Barbertona pa vozijo avtomobili in poulična kara, kar ne stane več kot 10 centov.

Rdeče kare vozijo iz Clevelanda v Akron vsake pol ure. Vzamete jo lahko v mestu na Public Square, ali pa na 55. cesti in Broadway. Limited kara zapusti mesto vsehlej en četrt (15. minut) pred uro. U mestno bi bilo vzeti karo ob četrt do osmih ali pa prvo za njo.

Avtomobili vozijo tudi vsake pol ure iz mesta v Akron; vožnja na obe strani, tja in nazaj je \$1.80; torej je cestna kara ceneje in jo v prvi vrsti priporočamo. Kdor pa želi še bolj natančnih informacij, naj se zgleda pri Antonu Grdina, 1053 E. 62nd St., Cleveland, O.

NASLEDNIK DENBIJA.

San Francisco, Calif. 13. marca.—Predsednik Coolidge je imenoval namesto odstopleje mornaričnega tajnika, tukajšnjega vrhovnega sodnika Curtis D. Wilbur-a ki je leta 1888 gradiral na mornarični akademiji v Annapolis, kasneje se je za posvetil odvetniškimu poklicu.

Za novega mornar. tajnika je št. 13 zelo srečna. Poročil se je 13. v mesecu; živel je na 1313 Winfred St. v Los Angeles, Calif., odvetnik je postal 13. tako tudi vrhovni državni sodnik.

D'ANUNZIO JE PRINC.

Rim, 15. marca.—Italijanski povzdignil znanega pesnika in vojnika Gabriel D'Annunzija v plemski stan z naslovom "Princ iz Montevise." Montevise znatitv italijanščini goro Snežnik.

6 SLOVENCEV ZASUTIH. VESTI IZ JUGOSLAVIJE.

V CASTLE GATE SE JE PONESREČILO ŠEST ROJAKOV.

Castle Gate, Utah. 13. marca.—Med 175 premogarji, katere je zasulo dne 8. t. m. v rovu št. 2 Utah Fuel kompanije je vsled razstrelbe ponesrečenih tudi šest Slovencev in sicer so mrtvi sledeči rojaki:

George Sluga, John Slovenski, Alojz Petrič, Andrej Kompoš, Anton Spendal in Anton Tekaučič. 34 letni samski Al. Petrič in 38 letni oženjeni Andrej Kompoš sta bila doma iz vasi Rateče na Gorenjskem. John Slovenski je bil komaj 17 let star ter je delal še le drugi dan v onem premogovniku.

Doslej so spravili na površje že 115 trupel ponesrečenih premogarjev. 60 se jih pa še pogreša. Predno bodo dospeli še do ostalih, bo vzelo več časa, ker je rudnik ves zasut vsled ognja in razstrelbe.

Med vsemi ponesrečenci je bilo največ oženjenih ozir. očetov velikih družin s 6, 7 ali 8 otroci. Minula rudniška katastrofa je povzročila, da je mahoma postalo tukaj čez osemsto vdov in sirot.

ROOSEVELT NAJ ODSTOPI.

Washington, D. C., 15. marca.—Danes je kongresnik Stevenson iz Južne Karoline v kongresni zbornici zahteval, da naj pomožni tajnik mornarice takoj odstopi. Rekel je med drugim takole:

"Če smo se Denbya iz tega urada iznebili, naj gre še Roosevelt!" Med ostalimi govorniki je Roosevelta zagovarjal edino kongresnik Longworth, njegov svak.

Sedanjemu pomožnemu mornariškemu tajniku se predbaciva, da je bil tudi v zvezi z znanim petrolejskim škandalom, ker je oprevljal pri Sinclair petrolejevi družbi važno mesto ravnatelja, predno je šel na vojsko. Kasneje je bil uradnik neke banke, katero kontrolira Sinclairova kompanija. Dalje se zatrjuje, da ima Theodore Roosevelt dosti delnic označene družbe.

GRŠKA BO REPUBLIKA.

Atene, 13. marca.—Ko bo 20. t. m. odprto zasedanje narodne zbornice, namerava ministrski predsednik Papanastasion predložiti svojo resolucijo za odpravo monarhistične vlade na Grškem in uvedbo republike. To točko bo potem grško ljudstvo rešilo potom plebiscita. Vlada je danes odredila, da naj se slike grškega kralja in kraljice odstranijo iz narodne zbornice.

PAPEŽ SE ZAVZEL ZA KATOLICANE NA RUSKEM.

Rim, 12. marca.—Papež Pij je poslal vsem vladam, ki so v diplomatski zvezi s sovjetsko Rusijo jako ganljivo prošnjo, da bi se zavzele za katoličane na Ruskem. Naprosil je Anglijo, Italijo, Špansko in Grško, naj le te pri sovjetski vladi posredujejo, da bi se ondotnih katoličanov, osobito duhovnikov tako več ne preganjalo.

Umrli so v Ljubljani: Dne 26. februarja. Peter Plahuta, tesar, 32 let. Dne 28. februarja, Frančiška Rogl, vdova umirovljenega sodnega višjega oficijala, 72 let. S. Marija Benedikta Stupar, usmiljenka, 40 let. Marija Samotornčan, žena železniškega premikača, 53 let. Frančiška Novak, kovačeva žena, 35 let. Avgust Šnok, kovaški pomočnik, 44 let. Dne 29. februarja, Ivana Kleinmayr, zasebnica, 72 let. Franc Globočnik, dmnar, 74 let. Josip Zitterschlagel, trgovski sotrudnik, 23 let.

Upokojeni profesorji. Po najnovejšem ukazu ministrstva prosvete se vpokoje: Fran Novak, direktor gimnazije v Ljubljani; Ivan Košan, profesor gimnazije v Mariboru; Emilijan Lilek, profesor gimnazije v Celju; Matej Suhač, profesor gimnazije v Celju; Alojz Tavčar, profesor realke v Ljubljani; dr. Ivan Tertnik, profesor realne gimnazije v Ljubljani; Ignacij Fajdiga, direktor gimnazije v Kranju.

Iz vojaške službe. Za polkovnika je imenovan podpolkovnik Milan Majcen, za kapetana I. razreda Stanislav Debevc, Makso Kobler, Branko Kropke in Srečko Krušnjak, vsi kapetani II. razreda. Za rezervnega poročnika vojne mornarice je imenovan Ivan Smerček in za tehničnega poslovođjo II. razreda Ivan Volc. Izmed častnikov bivše avstro-ogrške vojske so upokojeni: major Josip Jereb-Jadranski, orož. major Matija Rupčič, orož. kapetan Franjo Vidas, kapetan Rudolf Smola, rač. akces. Dragotin Vrbinšak in nadinž. Ignacij Erle.

Izseljevanje v Brazilijo. Izseljeniški komisariat v Zagrebu javlja: Vlada države Sao Paulo v Braziliji ima namen podpirati izseljevanje tujih delavcev v svoje kraje plantaž kave s tem, da izseljencem, kateri se ji zde sposobni plača prevoz iz starega kraja do delodajalca. Razmere na teh plantažah kave so—navzlic redkim povoljnim vestem, ki prihajajo s kake fazende—take, da se mora naše izseljence v vsakem slučaju opozoriti, da se ne selijo v Sao Paulo. Izseljenci imajo silno naporno delo, ponajveč na plantažah kave, v nezdravi klimi in njihovi delodajalci — veleposesniki jim ob vsaki priliki utrgajo na plači take vsote, da si najmarljivejši delavci ne more prihraniti ničesar, temveč se mora celo pri gospodarju zadolžiti.

LA FOLETTE, PREDSEDNIŠKI KANDIDAT.

Bo sprejel nominacijo takozvane tretje stranke.

Washington, D. C., 17. marca.—Senator La Folette iz Wisconsinu bo sprejel nominacijo takozvane tretje stranke pri prihodnjih predsedniških volitvah, ko se bo vršila narodna konvencija republikancev v Clevelandu. V to vrhvo se bo La Folette kmalu podal proti zapadu na agitacijsko potovanje, kjer bo volilcem raztolmačil svojo platformo.

Društvena naznanila

KATOLIŠKI SHOD V BARBERTONU.

Zopet katoliški shod! Slovenci odpirajo oči in spoznava-jo svojo potrebo. Dobra gospo-dinja dobro ve, kaj je potrebo-ne, da je hiša čista in snažna. Čistost in zdrav zrak, nam vz-držujeta zdravje. To je po-trebno za telo. "Mens sana in corpore sano," pravi latinski pregovor. Tega je pa treba, da smo zdravi duševno in te-lesno. Ravno to vidijo tudi barbertonski Slovenci in radi tega hočejo prirediti ta shod. Človek se mora prečistiti ne sa-mo na zunanje, temveč tudi no-tranje. Imamo te napake, da le prehitro pozabimo na to, kar je v nas, to je naša neumrjoča duša. Vse drugo vidimo, skr-bimo za telo, se zabavamo in veselimo, toda našo bodočnost pustimo v nemar. Kaj poma-ga človeku, če si ves svet pridobi, na svoji duši po škodo trpi. Katoliški shodi so torej potrebni, da se prezračimo duševno.

K temu zaključku so prišli barbertonski Slovenci. Imeli bodo svoj katoliški shod in to dne 23. marca, 1924. Povablje-na je bila tudi moja malenkost. Ker sem pa navezan tu-di na svojo župnijo, mi je čisto nemogoče se udeležiti tega važnega sestanka. Žal mi je; ne morem si pa drugače po-magati, kakor da ostanem do-ma. Zato sem naprosil Fathra Bombača, da naj me on zastopa. Častiti gospod Bombač bodo storili še več s svojim nasto-pom, kakor je v moji zmogljivi-zosti. Zato upam, da mi bo o-za-čena naselbina oprostila. Po-zivljam pa celo bližnjo okoli-co, da se udeleži tega važnega shoda. Vsi prepričani katoli-čani že upirajo oči v to okolico in strpno pričakujejo njih re-solucij.

Le na delo, z božjo pomočjo gotovo dosežete cilje in smo-tre, radi katerih priredite ta shod. Oklenite se vsega, kar je katoliškega, odstranite vse, kar bi imelo škodovati sveti veri, kakor tudi našemu zveliča-nju. Naj Vsemogočni Bog raz-svetli vse govornike in vodi-telje tega duševnega shoda, ta-ko da bodo vsi navzoči spozna-li, kje je resnica in kje je kri-vice. Nele taka združenja, ampak tudi po njih živeti, dr-žati se njih resolucij, se le po-tem bodo dosegla svoj cilj in smoter. Bog živi barbertonsko naselbino!

Kedaj bomo čuli zopet o drugi naselbini, da se priprav-lja za kaj takega? Amerika ima veliko slovenskih naselbin. Kmalo bi imeli priti na vrsto Minnesotčani. Ali bi ne bilo zelo umestno obiskati to drža-vo po leti? Sem že v Pennsylvaniji nad dvajset let, odkar sem zapustil St. Paul, Minn. Rad bi že enkrat zopet videl svojo prvo mačeho. Če se mo-re kje med vami pripraviti ta-ki cerkveni shod v poletju, Mr. Grdina je pripravljen pripelja-ti vsa svoj štab v vašo državo. Obljubil sem mu, da bomo za "soferja." Sedaj pa le na de-lo, če hočete nas med vami! Nismo sicer kaki prevzetneži, vendar bi vas radi obiskali. Poletje je najboljši čas za take shode pri vas, ker po zimi te-mu sneg ne dopusti. Bog vas živi ter trdno pričakujemo, da se kmalu vidimo.

Z bratskim pozdravom sem vaš duhovni vodja,

Luka Gladek.

NAZNANILO.

Društvo Vitezov sv. Jurija, št. 3 K. S. K. Jednote, Joliet, Ill. bo imelo skupno spoved v soboto zvečer dne 12. aprila in skupno sv. obhajilo pri osmi sv. maši 13. aprila. Člani so pro-šeni, da se kolikor mogoče v večjem številu udeležijo, zato, ker to je odnekdaj običajna navada in dolžnost vsakega člana. Zdi se mi potrebno še posebej opominjati k temu, da

mi naj po opravljeni velikonočni spovedi pravočasno spoved-ne listke izročijo. Ta moj o-pominjatelj je tistim članom in članicam, katerih se ta opomin-jiče. Članom in članicam tega društva tega opomina sploh ni potrebno, zato ne, ker to oni sami storijo drage in dobre vo-lje, za kar jim na tem mestu iz-rekam vso čast in spoštovanje. Nikakor pa ne morem zamol-čati tega, da ni med dobrimi člani in članicami tudi malen-kostno število takih, s katerimi imam zaporedoma vsako-tudi brez presledka sitnosti za-radi tega. Sedaj me je pa s tem vsa potrpežljivost minula. S tem jaz vse nadaljne opomi-ne zaključim in od mene naj noben član nobenega opomina ne pričakuje, tisti, katerega se tiče; vseh neljubih posledic si bo vsakdo sam kriv.

S sobratskim pozdravom vsem sobratom in sestrostram K. S. K. Jednote.

Joseph Panian, tajnik.

Iz urada društva sv. Petra, št. 30 K. S. K. Jednote.

Članom gori imenovanega društva se naznanja sledeče: Pri redni mesečni seji dne 9. t. n. je bilo sklenjeno, da bo to društvo praznovalo 30 letnico obstanka K. S. K. Jednote, ka-kor tudi 23 letnico ustanovitve in pristopa društva h K. S. K. Jednoti s tem, da bodo člani opravili skupno spoved dne 5. aprila (v soboto) popoldne in dne 6. aprila skupno pristopili k mizi Gospodovi in prejeli sv. obhajilo. Dolžnost vsakega v bližini stanujočega člana je, da se te slavnosti udeleži.

Nadalje se naznanja članom in članicam, kateri stanujejo zven društvenega sedeža ter jim zaradi tega ni mogoče o-praviti velikonočne dolžnosti v čistem, da bom vsakemu iz-med dotičnih poslal spovedni listek in vsaki(a) kadar bode opravil(a) svojo velikonočno ložnost, naj pravi svojega spo-vednika, da potrdi spovedni li-stek s cerkvenim pečatom; po-tem je treba, da se listek zopet neni vrne pred 15. junijem.

Člani in članice, kateri mi ne vrnejo spovednih listka odo-brenega s cerkvenim pečatom to 15. junija t. l., njihova ime-na bodo naznanjena častitemu rospodu duhovnemu vodju K. S. K. Jednote, da bo on z do-ličnimi postopki po pravilih K. S. K. Jednote.

Zatorej prosim vse člane in članice, da to naznanilo vpo-števat.

S sobratskim pozdravom, John R. Sterbenz, tajnik.

Iz urada društva sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill.

Naznanjam članom omenje-nega društva, da bomo imeli skupno velikonočno spoved v soboto večer, dne 29. marca in skupno sv. obhajilo v nedeljo zjutraj pri pol osmi maši dne 30. marca. Zbirali se bomo v cerkveni dvorani in sicer točno ob 7. zjutraj; iz dvorane od-korakamo korporativno v cer-kev, vsled česar naj nihče ne pozabi prinesiti s seboj društve-ne regalije.

Spovedne listke mislim, da sem vsem članom oddal, enim na seji, drugim so bili pa posla-ji na dom. Če slučajno kak član listka še ni prejel, naj se obrne na tajnika, pa ga bo do-bil. Obem opominjam vse člane, da gotovo opravite svo-jo versko dolžnost ob pravem času, da ne bo potem kake mo-rebitne sitnosti.

Nadalje vabim rojake Slo-vence v Chicago, ki še ne spa-dejo v nobeno podporno dru-štvo, da pristopite k nam, ker smelo rečem, da je društvo sv. Alojzija eno izmed najboljših podpornih društev v Chicago, je na dobri finančni podlagi ter redno podpira svoje bojne čla-ne obenem pa tudi spada v eno izmed najboljših Jednot (K. S. K. Jednote). Zato dragi mi Slovenci v Chicago in po širni Ameriki, pristopajte v društvo

spadajoča pod okrilje naše do-bre matere K. S. K. Jednote, kjer se lahko zavarujete v vseh slučajih proti bolezni in po-škodbam, za slučaj smrti se la-hko zavarujete od \$250 do \$2000; lahko se zavarujete tu-di v 20 letnem zavarovalnim-akem oddelku, katerega dose-gaj še nima nobena druga slo-venška Jednota v Ameriki. Starši, zavarujte svoje otroke pri K. S. K. Jednoti.

S sobratskim pozdravom, Peter Kure, tajnik.

NAZNANILO.

S tem naznanjam članom društva sv. Alojzija, št. 52, In-dianapolis, Ind., da se bo vršila prihodnja seja dne 30. marca namesto 6. aprila. Torej naj si ta datum vsak član zapomni, da bo prihodnja seja v aprilu. Kakor znano bomo imeli dne 6. aprila proslavo 30 letnice naše K. S. K. Jednote.

Ker bomo imeli člani in čla-nice K. S. K. Jednote iz naše naselbine povodom tega jubile-ja nekaj družabni sestanki, ste prošeni vse članice društva sv. Alojzija, da bi pripravila vsaka eno "lunch bakso," ravn-tako kakor članice društva sv. Ane.

Torej naša mlada dekleta, žene in vdove! Požurite se in postavite ta dan; kako ste iz-urjene v kuhinji. Pokažite se s tem, da ste vnete za napredek naše blaginje in proslave naše Jednote.

Natančen spored te slavno-sti sledi v prihodnji številki.

S sobratskim pozdravom, Frank Zupancič, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill.

S tem naznanjam članom in članicam našega društva, da bo imelo to društvo svojo skup-no velikonočno spoved v sobo-to dne 22. marca in skupno sv. obhajilo v nedeljo 23. marca pri osmi sv. maši. Vsi člani so prošeni, da se zbere v šoli ob četrt na osem z regalijami, da potem korporativno odkoraka-mo v cerkev.

Obveščam tudi vse one čla-ne, ki še nimajo spovednih list-kov, da jih lahko dobijo na do-mu tajnika. Ravno tako bode vsak član in članica dobil(a) listek od svojega spovednika, kateri listek naj prinese na društveno sejo in izroči tajni-ku.

S sobratskim pozdravom, August Cepon, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 55, Crested Butte, Colo.

Naše društvo je na seji dne 8. marca sklenilo, da priredi plesno veselico dne 26. aprila; to je v soboto po Veliki noči. Ker se ta prireditev vrši v ko-rist društvene blaginje, je bi-lo določeno, da mora vsak član in članica našega društva v to čvrho prispevati 50 centov, če se veselice udeležijo ali ne.

Pri tej priliki uljudno vabi-mo cenjena sobratska nam društva ods. 26 Blažene Djevi-ce Marije N. H. Z. in Planinaki Orel, št. 397 S. N. P. J. in dru-štvo sv. Barbare H. Z. Ill., da nas posetijo v kar največjem številu na naši zabavi. Imej-mo vedno za vzgled lepo pri-slovlivo, da v slogi je moč.

Vsem članom in gostom, ki nas bodo na dan naše veselice obiskali, budi naznanjeno, da bodo naše sestre članice pri-pravile o polnoči okusno večer-jo, da boste vsi zadovoljni. Pri tej prireditvi želim vsem akup-paj najboljši uspeh. Zdej vas pa vse oddeljene člane in čla-nice prosim, da pošljete vsak 50 centov na tajnika v korist naše blaginje, kakor je dru-štvo zaključilo.

Delavke razmere so tukaj, pri nas tako slabe, da delamo samo po en dan v tednu; niko-mur ne svetujemo vsled tega semkaj hoditi za zaslužkom.

S sobratskim pozdravom, Ivan Kurešić, tajnik.

Iz urada društva sv. Cirila in

Metoda, št. 90, S. Omaha, Neb. S tem se naznanja vsem čla-nom in članicam našega dru-štva, kateri se niste udeležili zadnje seje, da je društvo akle-nilo, da bomo imeli veliko-nočno spoved 29. marca in skupno sv. obhajilo 30. marca, to je zadnjo nedeljo v marcu. Opominjani ste od strani gos-poda župnika, da gotovo vsi pridete in opravite svojo ver-sko dolžnost na zgoraj imeno-vani in odločeni dan, zaradi tega, ker g. župnik bode ime-li imenovani dan spovedne list-ke pri sebi, tako da ga lahko vsaki in vsaka, ker to je tudi za članice, dobi, ko opravi spo-ved, ako pa ne pridete kakor je določeno in morebiti drugikat g. župnik ne bi imel listkov pri sebi, torej ga ne bi mogli dobi-ti. Seveda opravili bi svojo versko dolžnost, ali izkazati bi se ne imel s kom. In ker g. župnik ne bode dali potrdila nobenemu v farovžu, edino le v spovednici kakor so sami na zadnji seji poročali. Na to sem jaz vprašal, kaj pa potem? I kaj drugo kakor še enkrat na spoved. Torej, ako je kateri, da ne gre rad večkrat k spove-di, čeravno bi ne bilo v škodo, naj vpošteva ta opomin.

Nadalje ste pa prošeni od strani tajnika, da pridete dolo-čeni dan vsi to je v soboto več-er na spoved in drugi dan k prvi sveti maši, katere se pona-vadi službi ob osmi uri. Vsi mo-ški člani prinesite s seboj zna-ke (regalije). Zberemo se v cerkveni dvorani ob pol osmi uri ali vsaj 15 minut do osem in potem gremo skupaj v cer-kev k sv. maši in skupno k sv. obhajilu. Sedeži bodejo za nas določeni zato bode preskr-bel določen odbor.

Nadalje bi vas prosil, da bi po sv. opravilu ali zopet vsi v dvorano in bi mi izročili spo-vedne listke, ker pred mašo ali morebiti še v soboto v cer-kvi jaz ne bode vzel od nobe-nega, ker takrat ni čas za to. To vas prosim, da si zapomni-te. Kakor vidite bode naše društvo imelo velikonočno spo-ved zadosti rano, nikar te spo-vedne listke obdržati do zad-njega, ako vsi opravimo svoje verske dolžnosti na določeni dan. Jaz lahko pošljem potrdi-lo velikonočne spovedi na duhovnega vodjo K. S. K. Jed-note še pred velikonočjo.

Nadalje ste tudi prošeni, da prihajate bolj redno, to je vsa-ki mesec, pravim vsaki mesec, na društvene seje, posebno prosim one, kateri pridete ko-maj dvakrat kvečjemu trikrat na leto, tako da skoraj ne bi znal, ko pridete v dvorano, ali ne bi imel vašega imena v knji-gi, dali spadate k društvu ali ne. Pridite vsak mesec, saj zato se seje vršijo, da člani pridejo na sejo vsi. Seje niso samo za društveni odbor, ker sam od-bor, ako ni drugih članov pri-sotnih, ne more nič za društvo ukreniti in sploh se seja se ne more vršiti. Ne bojte se nas, saj vam ne bo nobeden nič žalega naredil ali morebiti mi-slite, da društveni odbor rajši vidi, da ne pridete vsi na sejo in bi se morebiti odbor jezil, ako bi vsi enkrat prišli na sejo? Prosim vas vse sobrate, skušaj-te mene tajnika enkrat s tem razaliti, boste videli, kako mi bode žal. In potem pa nalašč vsako prvo soboto v mesecu če celo leto, saj jih ni dosti; samo en ducat. Torej vas pri-čakujem dvajsetkrat na leto in za to vas sobratko pozdrav-ljam in ostajam vaš sobrat,

Anton Krašovec, tajnik.

NAZNANILO.

Članom društva Friderik Ba-raga, št. 98 K. S. K. Jednote, Chisholm, Minn., se naznanja, da se bode društvo skupno udeležilo velikonočne spovedi dne 23. marca. Člani imajo priložnost, da grejo k spovedi v soboto popoldne ali pa zvečer, ker bode poleg domačega g. župnika spovedoval tudi Rev.

Sedež iz Hibbinga. Prosim vse člane, da se potem skupno u-deležijo sv. obhajila v nedeljo, 23. marca pri pol deveti sv. maši. Ker bode na prihodnji dru-štveni seji več važnih stvari za rešiti, zato prosim, da se član-stvo v kolikor mogoče velikem številu udeleži prihodnje seje dne 13. aprila. Med drugim se bode raz-pravljalo tudi o 30 letnici Jed-note, katero bode društvo pro-slavilo po Velikonoči. Da bode seja bolj popolna, naj pa vsak član enega novega člana pripel-je na sejo, tako da bode za 30 letnico tudi 30 novih članov. Da boste videli, kdo je pridobil kakega novega člana, zato pri-dite na sejo in se sami prepri-čajte o uspehu.

S sobratskim pozdravom, John Sterle, tajnik.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Gene-vefa, št. 108 se naznanja sle-deče:

Na naši odborovi seji dne 9. marca se je sklenilo, da se bo vršila prihodnja redna meseč-na seja dne 30. marca ob 2. uri popoldne v navadnem prostoru namesto 6. aprila. To pa za-radi tega, ker se bo obhajala 6. aprila 30 letnica naše slavne K. S. K. Jednote. Tudi tukaj v Jolietu, Ill., rojstnem kraju Jednote se že sedaj marljivo vsi pripravljamo, da bi ta veli-ki dan kar najbolj slovesno ob-hajali, kar nam sedanjí čas dopu-šča.

Sedež iz Hibbinga. Prosim vse člane, da se potem skupno u-deležijo sv. obhajila v nedeljo, 23. marca pri pol deveti sv. maši.

Ker bode na prihodnji dru-štveni seji več važnih stvari za rešiti, zato prosim, da se član-stvo v kolikor mogoče velikem številu udeleži prihodnje seje dne 13. aprila.

Med drugim se bode raz-pravljalo tudi o 30 letnici Jed-note, katero bode društvo pro-slavilo po Velikonoči. Da bode seja bolj popolna, naj pa vsak član enega novega člana pripel-je na sejo, tako da bode za 30 letnico tudi 30 novih članov. Da boste videli, kdo je pridobil kakega novega člana, zato pri-dite na sejo in se sami prepri-čajte o uspehu.

S sobratskim pozdravom, John Sterle, tajnik.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Gene-vefa, št. 108 se naznanja sle-deče:

Na naši odborovi seji dne 9. marca se je sklenilo, da se bo vršila prihodnja redna meseč-na seja dne 30. marca ob 2. uri popoldne v navadnem prostoru namesto 6. aprila. To pa za-radi tega, ker se bo obhajala 6. aprila 30 letnica naše slavne K. S. K. Jednote. Tudi tukaj v Jolietu, Ill., rojstnem kraju Jednote se že sedaj marljivo vsi pripravljamo, da bi ta veli-ki dan kar najbolj slovesno ob-hajali, kar nam sedanjí čas dopu-šča.

Nadalje se naznanja vsem našim članicam, da ne bomo imeli skupnega sv. obhajila 6. aprila, kakor je bilo sklenjeno na zadnji seji, ampak nam bo to še v cerkvi pravočasno na-znanjeno. Menili smo, da bo za vsa tukajšnja društva K. S. K. Jednote na "Jednotin dan" skupno sv. obhajilo, ker jih je pa preveč, je to nemogoče.

Dne 6. aprila, na "Jednotin dan" bo slovesna celokupna sveta maša ob 10. uri. Ze danes vas cenjene sestre vabim, da pridete v cerkev, kateri bo le mogoče. Pri tej priliki tudi prosim vse one, ki imajo še tikete od zadnje veselice že od 17. janu-arija, da bi jih odboru prinesle ali poslale, da nam bo mogoče natančen račun sestaviti.

V prijetno dolžnost si šte-jem, da se tem potom lepo za-hvalim odborcem za njih trud in delo pri veselici dne 4. marca; tako tudi veseliciemu odboru, posebno pa še gđe. Henrietti Rogina. Čeprav je še mlada, pa se je vseeno po-trudila, da je nabrala 12 do-bitkov za najlepše in najbolj originalne maske na minuli naši veselici.

Zahvalim se vsem tistim, ka-tere ste kaj darovali, ali daro-vali, da smo v blagajni zopet za en stotak na boljšem.

Torej na svidenje 30. mar-ca. Pridite na ta sejo v pol-nem številu, ker imamo več važnih točk za rešiti; jaz sama ne morem odločevati takih važnih reči.

Ne pozabite tudi agitirati za našo K. S. K. Jednoto. Malo težko je sicer, ker imam skuš-njo v tem. Če vprašal dekleta, ki pride iz starega kraja, že pristopi, ker je sama gospo-dar; toda z onimi, ki imajo starejše tukaj je pa bolj težavno, ker se njih starši za to dosti ne brigajo. Treba je pri tem sa-mo dobre volje in prave agita-cije, pa gre. Dokler je človek zdrav je brez vse skrbi, toda če ga pa bolezen ali nesreča napade, je pa vse zamujeno.

Pri našem društvu sv. Gene-vefa je še 3 mesece prosta pri-stopnina. Katero rojakinjo vo-seli pristopiti, naj se zgleda pri kakli društveni uradnici, ki ji bo dala vse potrebna pojasnila.

S sobratskim pozdravom, A. Struna, predsednica.

Iz urada društva sv. Sreča Ma-rijinega, št. 111, Barberton, O. Naprosene so vse članice na-

šega društva, da se polnoštevil-no udeležijo katoliškega shoda dne 23. marca. Namen tega shoda je gotovo vsem znan, namreč oživeti sv. katoliško vero, zato je naša dolžnost, da pokažemo našim neprijate-ljem, da smo zveste naukom svojih staršev, da trdno drži-mo obljubo, katero smo izre-kle, ko smo se poslovile od lju-be matere v stari domovini, ka-tere gotovo zadnja poslovilna beseda je bila: "Bog s teboj, ljuba hči, ne pozabi, ne zavrzi mojega nauka, spolnuj božje in cerkvene zapovedi!"

In cenjene sestre, ravno ob takih shodih imamo priliko po-kazati, kako visoko spoštujemo vero svojih staršev, kateri morda že počivajo v hladni zemlji.

Vzemimo si za vzgled naše sestre iz Clevelanda, katere so obljubile, da nas posetijo o-menjeni dan in s tem pokažejo, da so pripravljene žrtvovati par ur časa, kadar se gre za tako pomembno stvar.

Torej jaz upam in vem, da ni med nami nobene, ki bi ne storila svoje dolžnost, da se kot zavedna katoliška žena javno pokaže v vrsti katoliških bori-teljev. Čas je tudi, da poka-žemo, da Barberton ni tak ka-kor ga slikajo naši nasprotniki v svojih dopisih.

Prosim vas torej drage so-sestre, vpoštevatje to, ne radi mene, pač pa storite svojo dolžnost kot članice K. S. K. Jednote.

Kakor je pripravljali odbor sklenil, se zberejo vsa društva, tako tudi naše društvo točno ob pol 10. uri pred dvorano, na kar gremo korporativno v cer-kev k sv. maši. Nadaljno po-jasnilo bodele našle v "Glasi-lu." Ako pa katera še nima društvene regalije, naj si jo pri tajnici preskrbi; glavno kar vam jaz priporočam je, ne za-mudite te tako važne prireditve.

Drugi važni sklep zadnje društvene seje je bil, da se na-vede društvo udeležiti skupne spovedi dne 12. aprila zvečer in drugi dan (Cvetna nedelja) gre korporativno k sv. obhajilu ob 8. uri med sv. mašo in vsaka naj tudi tam odda spovedni li-stek.

Trejte, kar vas prosim je, da se vse udeležite prihodnje dru-štvene seje dne 13. aprila, da si na omenjeni seji izbrete drugo tajnico, ker moja želja je se tega posla iznebiti.

S sobratskim pozdravom, Jennie Oibolt, tajnica.

Društvo sv. Družine, št. 136, Willard, Wis.

Uradno se naznanja, da je članstvo društva sv. Družine, št. 136 K. S. K. Jednote na Wil-lard-u, Wis., na seji dne 3. marca sklenilo sledeče:

1. Da bo skupna spoved v nedeljo dne 6. aprila.

2. Da spomin tridesetletnice ustanovitve naše slavne K. S. K. Jednote kar najslavnejše obhajamo.

3. Da se mora te slavnosti vsak član in članica udeležiti. Naše društvo je imelo navado, da je vsako leto imelo skupno spoved na Cvetno nedeljo, a le-tošnje bo pa v nedeljo 6. aprila (Tiho nedeljo). Naš gospod župnik (kot član društva) je bil prošni, da bi nam ta dan preskrbel kakega slovenskega duhovnika; obljubil je, da ga bode skušal dobiti, če bode le mogoče. Če bi prišel kak slo-venški duhovnik, bodejo ta dan dve sv. maši, če ne pa samo ena in ta ob 9. uri popoldne.

Člani in članice v bližini Willarda, katerim je mogoče, naj opravijo spoved že v sobo-to, zakaj spovedovalo se bode že od 2. naprej in tudi zvečer, dokler bi bil kateri za spoved. Članstvo naj se zbere ob 8:30 v župnišču, odko-der skupno z društvom zasta-vo odkorakamo v cerkev. Tudi žensko društvo Marije Poma-gaj, št. 174 K. S. K. Jednote se

nam pridruži. Člani in članice naše K. S. K. Jednote, vdele-žite se brez izjeme vsi; starši pa, kateri imate vpisane svoje male pri društvu, ste prošeni, pošljite jih vse, tako da skup-no pokažemo koliko nas je na Willardu, ki spadamo pod o-krilje naše slavne K. S. K. Jed-note.

Po sv. maši gremo zopet skupno vsi v župnišče, kjer bo-de obed, katerega nam pripra-vijo članice društva Marije Po-magaj s sodelovanjem Altarne-ga društva. Na ta obed ste vabljeni tudi rojaki nečlani. Pridite vsi, da se kaj pošte-ne-ga pogovorimo. Podrobnosti in morda kako spremembo-pa bodejo že gospod župnik pra-vočasno v cerkvi oznanili. Vsak član in članica mora ime-ti društveni znak (regalijo); po obedu se bode pobiral me-sečni assessment.

Kot tajnik in organizator najuljudnejše vabim rojake, da pristopijo v naše društvo. Ro-jak, lepa prilika ti je dana. Popolnoma prost pristop v dru-štvo, prosta pristopnina v bol-niško podporo. Pridi, rojak na našo sejo in prepričaj se bo-žeš, da je ugodna prilika, da pristopiš v naš krog. Apellam za tudi na starše, kateri še ni-mate svojih otrok pri K. S. K. Jednoti, da jih sedaj vpiše-te, ker lepše prilike ne morete do-biti kot je sedaj. Popolnoma prost pristop v Jednoto in tudi zdravniku sem naprosil naj bi za preiskavo otrok polovico ra-tunal, kar gotovo bo. Ponovno ti kličem, rojak: pridi v naše društvo, kjer poleg posmrtnine se lahko zavaruješ v slučaju bolezni za \$1 ali \$2 dnevne bol-niške podpore. Otroci so pa v slučaju smrti zavarovani za le-po svoto, katere je v gotovo pomoč staršem.

Ludvik Perušek, tajnik.

NAZNANILO.

S tem naznanjam vsem čla-nom društva sv. Ane, št. 156 K. S. K. Jednote, da bomo imele skupno velikonočno spo-ved v soboto dne 22. marca ob 7. uri zvečer ter sv. obhajilo v nedeljo 23. pri prvi sveti ma-ši. Zatorej vas tem potem še enkrat prosim, da se vse čla-nice, kateri je le mogoče, — z nami skupno udeležijo naše verske dolžnosti.

S sestrostrkim pozdravom, Mary Champa, tajnica

Iz urada društva sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam našega društva, ki so bili, ali ki niso bili navzoči na zadnji seji 9. marca, torej tudi onim na pot-nih listih, da je nastopil postni čas, v katerem mora vsak ka-toličan ali katoličanka opraviti svojo versko dolžnost.

Ker točke glede skupne spo-vedi nismo na zadnji seji rešili zaradi obilnih drugih važnih točk in glasovanja, zato so sa-mo nekateri člani in članice vzeli spovedne listke. Vsem ostalim naznanjam, da listke lahko pri tajniku (meni) dobi-jo; zgledite se torej na moj na-slov. Listki morajo biti oprem-ljeni s pečatom cerkve, ali žup-nega urada.

Bratje in sestre, ne čakajte do zadnjega; čim prej opravite svojo versko dolžnost, tem bo-lje bo za vas in za mene. Naj velja torej to naznanilo za pr-vo in zadnji opomin; saj veste, da pravila naše K. S. K. Jed-note zahtevajo izvrševanje verske dolžnosti. Dalje vas v vsakem dopisu ne bom na to opozarjal. Vsi ste katoličani in dobro znate, kaka verska dolžnost vas veže v tem času. Če se ne boste ravnali po Jed-notinih pravilih, si posledice sami sebi pripišite; jaz ne bom za nobenega odgovoren. K spovedi greste lahko, kamor vas je volja, če vam ni drago k domačemu g. župniku, pa idi-te drugam, samo da velikonočno dolžnost izvršite.

Zdaj se pa lepo zahvaljujem vsem članom in članicam za tako točno plačevanje. asementov. Od obstoja društva, kar sem tajnik se niste nikdar prispevkov tako točno plačevali kot prve tri mesece tekočega leta. Naše društvo šteje 262 članov in članic 212 otrok; to je 474 skupaj. Od teh je ostalo pravo malo dolžnih; morada so nekateri pozabili, da je bila seja; zato tem naznanjam, da bom asement pobiral še do 25. marca. Kdor more, naj plača, da bom tem bolj lahko trimesečni račun sestavil. Držite se reda pri plačevanju še v bodoče, kot ste se ga dosedaj, pa bomo imeli še lepši napredek pri društvu.

S sobratiskim pozdravom do vsega članstva našega društva in K. S. K. Jednote,

Matt Brozović, tajnik.
95—44th St., Pittsburgh, Pa.

VAZNO NAZGANILO.
Iz urada društva sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. Jednote, Cleveland-Collinwood, O.

Uradno se pozivlja vse člane in članice našega društva, da se gotovo vdeležijo izvanredne seje, katera se vrši 25. marca ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Ta seja je zelo važna za vse člane in članice. Razmotrivalo se bode o nabavi društvene zastave ter o sredstvih za nabavo iste. Na seji se bode ukrepalo tudi o več drugih važnih točkah. Dolžnost veže vsacega člana in članice, da je gotovo navzoč na tej seji. Ne izgovarjajte se: saj se tudi brez mene lahko vrši seja, ampak pridite vsi na sejo zgoraj-omenjenega dne, da ne boste potem rekli, da se je kaj ukrenilo brez vaše vednosti.

Nadalje se naznanja, da je bilo sklenjeno na zadnji redni mesečni seji, da se vrši skupna spoved članov v soboto zvečer, t. j. 29. marca in nedeljo 30. marca bo pa skupno sv. obhajilo ob 8:15 zjutraj.

Naj članstvo blagovolji vpoštevati, to naznanilo. Vaš udani:

Lawrence Leskovec, tajnik.

Chicago, Ill.—Cenjeno uredništvo: Ker vidim iz raznih dopisov in poročil od drugih društev naše K. S. K. Jednote, da vlada veliko zanimanje za napredek naše matere Jednote, da vse dela natto, da se naša Jednota poveča in ustanovi podružnice v vseh krajih, kjerkoli biva slovenski rod, sem se namenil tudi jaz poročati nekoliko iz naše ameriške metropole Chicago.

Dne 1. marca smo imeli redno mesečno sejo društva sv. Stefana, št. 1. K. S. K. Jednote. Ta seja je bila jako važna, morda najvažnejša že izza dolgega časa. Na tej seji se je naše društvo izreklo za večino, da pristopi k skupni centralni bolniški blagajni. Na sejo je bil vsak pozvan pismenim potem. Na seji pa se je najprvo eno uro debatiralo za in proti. Po preteku ene ure pa se je vršilo javno glasovanje, t. j. po angleško imenovano "roll call," je da vsak član klican in javno glasuje za ali proti. To glasovanje je pokazalo, da je dve tretjini za centralizacijo pri našem društvu.

V debati smo slišali marsikaj lepega in prepričevalnega za krist centralizacije. In pripomniti moram, kot predsednik društva, da naše društvo av. Stefana, št. 1. K. S. K. Jednote ni pristopilo v centralizacijo, da bi ne moglo plačevati bolniške podpore. Imamo bogato blagajno in nad 230 članov v odraslem oddelku. Ampak bratje, spoznali smo eno, da bo pravo bratstvo med nami samo, če bomo vsi Slovenci združeni pri Jednoti ne samo v smrtninskem oddelku, ampak tudi v bolniškem. Zato je naše društvo, katero je položilo tej naši danes milijonski Jednoti prvi kameh in temelj, pristopilo v centralizacijo, da s

tem pokažemo člani in članice našega društva resnično pravo bratstvo ljubezen v vseh slučajih, do ostalega članstva naše Jednote.

Odkar imamo pri naši K. S. K. Jednoti povišano bolniško podporo, da se člani lahko zavarujejo po \$1 in \$2 podpore na dan, se vidi tudi veliko večje zanimanje za našo Jednoto. Nova društva se ustanovljajo in to pomeni, da rojaki radi pristopajo tudi v našo K. S. K. Jednoto samo, če damo rojkom pri naši Jednoti iste prilike, kakor jih dobijo drugje.

Obenem naznanjam tem potom, da bo imelo naše društvo sv. Stefana, št. 1 K. S. K. Jednote skupno sv. obhajilo prihodnjega nedeljo dne 23. marca. Vsi člani naj pridejo v cerkevno dvorano točno ob 7:15, da se bomo zbrali in potem skupno odkorakali v cerkev k pol 8. sv. maši. Vsak naj gotovo prinese seboj društveno regalijsko. Spovedovalo se bo naše članje v soboto popoldne od 3. ure naprej do 6. ure in potem zopet po večerni pobožnosti, dokler bo kdo.

Obenem apeliram na vse člane, da se naj redno udeležujejo društvenih sej. Zakaj vsak mesec je na seji kaj zanimivega; katerega ni, veliko zamudi.

Pozdrav vsem članom društva sv. Stefana, št. 1, kakor tudi vsem ostalemu članstvu naše milijonske K. S. K. Jednote!

John Zefran, pred.

Tioga, Wis.—Kakor je vam in čitateljem tega lista že znano, da sem na tem mestu pred dobrim letom pozivala in prosila moje ožje rojake Sodražanje, da bi prispevali in pomagali domači fari za nabavo novih zvonov, in sem res tudi nekaj nabrala v tukajšnji okolici, nekaj pa sem prejela po pošti. Kar sem bila sprejela, sem tudi že odposlala na pristojno mesto, za kar sem prejela potrdilo od č. g. župnika Fr. Traven uradno potrdilo in zahvalo. Več kot jaz je pa na moj poziv nabral vrli domoljub, rojak John Gornik (Nevertnek) v Clevelandu in je tudi vse v redu odpotljal v domovino. Pred par dnevi sem pa prejela od mojega brata pismo sledeče vsebine:

"Draga sestra; Sporočam ti, da nam je v teh bednih in žalostnih časih usoda prilila v prepolno kupo bede in trpljenja. Ravno te dni (bilo je 17. februara) tudi Ropljice veselja. Naši trije novi zvonovi, ki so že obešeni v zvoniku naše župne cerkve nam združeni z enim prejšnjim zvonom krasno pojo ter oznanjajo slavo božje.

"Prav nič ne pretiravam, ako trdim, da imamo sedaj lepše zvonjenje kot v mestu. Kako smo vsi veseli, vsa župnija, da smo vendar doživeli ta veliki dan, ko nam je iz zvonika zadonelo ubrano in prekrasno zvonjenje; mnogi so veselja in ginjenja jokali. Hvala Bogu in vsem dobrim srcem; zlasti vi Amerikanci ste nam pripomogli, da smo dočakali vsaj krasne zvonove, kar ni mala reč za nas katoličane. Imamo še precej dolga za zvonove, toda z božjo pomočjo in s pomočjo dobrih arc bomo tudi to zmagali."

Tako mi piše moj brat. Ako želi se kateri kaj prispevati v ta namen, naj pošlje na župnijski urad ali pa na č. g. župnika v Sodražici. S tem bo storil dobro delo bivši domači župnik in Bog naj vsem obilno poplača na priprošnjo sv. Marije Magdalene.

V nedeljo, 9. marca je imelo skupno velikonočno spoved in sv. obhajilo naše društvo Marije Pomagaj na Willard in Altarno društvo. Po sveti maši je bila pa društvena seja, na kateri se je sklenilo, da se društvo vdeležijo skupne parade obenem z društvom sv. Družine dne 6. aprila ob 30 letnici naše dične K. S. K. Jednote, če bo ugodno vreme.

Umrl je 3. marca tukaj na farmi pri svoji hčeri in zetu, dobroznani rojak Anton Kozar, star 64 let. Bolehal je dolgo časa. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi znancev in prijateljev, na Willard v cerkvi in na pokopališču. Po sveti maši zadušnici, katero je opravil naš domači č. g. župnik Father Novak je imel častiti gospod lep ganljiv govor ob krsti pokojnika, ki je bil do pičice resničen o značaju pokojnega Kozarja, ki je bil res cel svet, pravi katoliški značaj, kakor so še poveli naši starejši Slovenci, ki ne verujejo vsakemu sleparju in umazanih brezverskih časopisov se pogledajo ne. Bil je vedno kakor hrast trden v svojem verskem prepričanju in globoko veren in tak je ostal do zadnjega zdihljaja. Doma je bil iz Sodražice na Dolenjskem. V Ameriki je bival dolgo vrsto let, najprej v Ely, Minn., kjer mu je pred leti umrla žena; zadnja leta pa je bival tu na Gormansu, kjer ga je pokosila smrt. Poleg omenjene hčere zapuščala še dve hčeri, vse omožene, ena na Ely, Minn., druga pa v stari domovini, na Hrvaškem in enega sina na Eveleth, Minn., sestro v starem kraju. Naj počiva v miru v tuj zemlji.

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam "Glasiila" in vsemu članstvu naše Jednote.

Mary Toleni.

Barberton, O.—Cenjeni sobrat urednik: Naj vam sporočimo o naši igri in maskeradni veselici, katero je priredilo tukajšnje Altarno društvo dne 1. marca.

Vdeležba je bila nepričakovano velika, čemu pa tudi ne? Saj otroke na odrusvako rad gleda, ki so tako izvrstno pelli in igrali da zaslužijo vso pohvalo. Vseh deklic je bilo 32 skupaj; lepa številka! Toliko otrok naučiti za javen nastop ni šala, posebno se v slovenskem jeziku. Za to delo ima zaslugi Mrs. Jennie Okoliš in Mrs. Jennie Ožbolt. Prav lepa hvala obema! Hvala tudi Miss Lucy Troha, ki je pri petju tako lepo na klavir igrala. Zahvaljujemo se tudi Mr. Ožboltu, ki je vso pripravo naredil in vsem, ki so kaj k tej veselici pripomogli in vsem ženam, ki so delale na omenjeni večer. Imenovala bi vsako posebej, pa bi bil dopis predolg.

Zatorej se vam vsem skupaj še enkrat iskreno zahvaljujemo in vsem cenjenim vdeležencem označene zabave. Ker je bila vdeležba velika, je tudi čisti preostanek lep.

Pa še nekaj, kar vas bo morda zanimalo. Znana Komarjeva Spela iz Clevelanda nas je obiskala omenjeni večer v spremstvu svojega izvoljenca, Mike Cegare-ta iz Chicaga. Zdaj vidite, da je bilo dosti zabave in smeha. Seveda, Spela se je jako resno držala, ker je bila tako elegantno oblečena; nazadnje je pa še nagrado dobila. Bilo je tudi še dosti drugih maskiranih parov, katerim so se razdelile 3 nagrade.

Gotovo bo ostal oni večer vsakemu vdeležencu v prijetnem spominu. Mi iskreno želimo še enkrat videti tako ali silčno igro.

Za čisti prebitek pri tej veselici se bo kupilo več stvari za našo cerkev, ker jih še dosti potrebujemo.

Oddor.

Keyser, Colo.—Podpisani živim že 16 let na svoji farmi v vzhodni državi Colorado, nekaj nad 100 milj oddaljeno od mesta Pueblo. Pred kratkem sem se mudil v označenem mestu zaradi mojih zadev pri društvu sv. Jožefa. Pri tej priliki sem šel pogledat tamošnjo umobilnico (norlanico), kjer sem naletel na rojaka Johna Zunič. Dotičnik me je lepo prosil, da bi mu pomagal poizvedeti, kje se nahaja njegova hči po imenu omožena John

Pešel. Pred leti so živeli v Ely, Minn. Oče prosil svojo hčer, da bi se zavzela zanj, ker bi rad odpotoval v staro domovino.

V kolikor sem se jaz menil z njim, je on pri zdravi pameti; samo da bi ga kdo vzel ven. Govorila sta le male časa, narkar sem mu obljubil priobčiti ta dopis v "Glasiilo," kar upam, da ne bo brezuspešen.

John Zunič mi je rekel, da je doma iz vasi Vranovice pri Gradacu iz podzemeljske fare na Dolenjskem. On in žena sta bila oba pred šestimi leti pripeljana? in žena je pred dvema leti umrla; ima še eno hčer, staro 16 let v Denver, Colo. V ono norlanico so ga baje pripeljali po nesreči, ker ni bil umobolel. Prosim torej njegovo starejšo hčer, da se zavzame zanj in naj meni piše.

John Jaklich, Keyser, Colo.

Opomba: Morda bi se zanj zavzelo lahko tudi društvo sv. Jožefa, št. 7 K. S. K. Jednote?

O ljubezni.
Dvanajst samaritanskih govorov

V stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani govori Dr. Mihael Opeka.

(Nadaljevanje)

VI.

Danes moram govoriti o tisti ljubezni do bližnjega, ki sega čez meje groba in smrti v deželo večnosti, da se tam pomaga in rešuje. Tam v deželi večnosti trpe namreč v vseh duše naših bližnjih, rajnih naših, in čakajo, nestrpno čakajo, da jim naša ljubezen prihi in pomoč z duhovnim delom usmiljenje priprošnje. Usmilite se nas, usmilite se nas vsaj vi, prijatelji naši, kličejo z Jobom, ker roka Gospodova nas je zadel. (Job. 19, 21.) Ali more in sme preslišati naša ljubezen ta klic? Ali ga pa tudi v resnici sliši in se mu odzivlja? To dvoje moramo premisliti danes, ko že kaže mesec november—posvečen vernim mrtvim—svoje, kakor v smrti vse lepote oropano lice; ko se že vlačijo deževne megle, vse mrtvaške, po dolinah in obronkih gora; ko že piha pozna jesenska sapa, tuja in nevesela, kakor da prihaja vprav iz domovine pokojnih.

Ne nameravam govoriti nadelgo o trpljenju naših bližnjih v vseh. Velikokrat ste že slišali o tem. Toda nakratko moram vsekako zopet poklicati v no in nepopisno, ki je v spominu to trpljenje, ki je grozmeri z njim vsa zemeljska bolečina pravo hladilo; ki se nič ne razlikuje od trpljenja v pekl, samo da ni večno.

Moram vsekako, da vsaj nakratko omenim to prežalostno usodo duš v vseh, ki od vsega časnega ločene, samo po licu božjem hrepenje, samo po združitvi z Bogom, o katerem vedo, da je morje resnice, do brote in lepote, da je pri njem vsa sreča in blaženost, toda zator ne pade, zagledati ga še ne smejo, okleniti se ga še ne smejo, na njegovo srce se še ne smejo vreti, trudne, zbežane, od bolečin razbčlane.

Ah, kako so žejne nebeške sreče, kako so je žejne. Kako hrepenje ustnice po studencu. In glej, studenec je takorekoč pred njimi, razločno slišimo menje žive vode, ki žubori v večno življenje, v neskončno radost; toda ne smejo se do studenca, ne smejo še. Kako dolgo se ne, o večni Bog? Vsaaka minuta je neskončnost. Kakor zasluženi Izraelci, ki so sedeli ob vodah babilonskih in jokali, ko so hrepeneli gledati proti svojememu mestu, proti Jeruzalemu, tako vzdihujejo ubo duše na kraju svojega preganstva in z Davidom kličejo: Kdaj bomo prišli in se prikazale pred obličjem božjim? (Ps. 41, 3.)

Toda poleg te žeje po Bogu, poleg plamena ljubezenskega hrepenenja po Njem, za katerega so ustvarjene, h katere-

mu jih vleče neodoljiva sila—so še druge muke. Muke v še drugem, čistilnem plamenu. Da, v ognju, moji častiti poslušalci, v reančnem ognju. V ognju, ki je po besedah sv. Avgustina hujši nego vse muke, kar jih je mogoče videti, občutiti ali si jih le misliti; v ognju, ki presega vsako drugo trpljenje, ki je mora trpeti človek v tem življenju, ali bi je le trpeti mogel; v ognju, ki je na las podoben ognju v pekl. O, kako velika je ta ognjena bolečina ubogih duš v vseh, ko se ne more z njo primerjati nobena bolečina bolnikov na zemlji, nobeno trpinčenje mučnikov, nobena stiska nesrečnikov. In duše teh naših bližnjikov si ne morejo same pomagati nič—nič. Ujete so, zvezane so, niti ganiti se v svojo korist ne morejo. Prišla je zanje tista noč, o kateri je dejal Kristus, da v nji ne bo mogel nihče več delati. (Jan. 9, 4.) Naj še tako objokujejo svoje pogreške na zemlji; naj še tako izteizajo roke iz ognja in prosijo Boga odpuščanja; naj mu še tako zagotavljajo svojo ljubezen—zastonj je; kopneti morajo, trpeti morajo, goreti morajo—doklej? Dotlej, dokler ne poplačajo zadnjega vinarja dolga. Ali deset let? Ali dvajset let? Ali sto? Kdo ve?

O sirotne duše. Kaj naj store. Kaj naj store. Predragi. Do nas se obračajo, nas kličejo na pomoč: Usmilite se nas, usmilite se nas vsaj vi, prijatelji naši, ker roka Gospodova nas je zadel. Glejte nas, gorje je nam, ker se je podaljšalo naše bivanje v tujini (Ps. 119, 15), strani od našega Boga, od našega Očeta. Naše solze so naš kruh noč in dan, ker nam vsak dan pravijo: Kje je vaš Bog? (Ps. 41, 4.) Stisko in bridkost smo našle (Ps. 114, 13), obdajajo nas zla, katerih ni število (Ps. 34, 13)—usmilite se nas, usmilite se nas!

Predragi. Ali moremo mi res preslišati ta klic? Ne moremo ga, ne smemo ga, če je krščanska ljubezen do bližnjega v nas. Naša velika skrb, naša nujna zadeva mora biti, da hitimo dušam v vseh na pomoč z molitvijo sv. maše.

Toda ali pa je to tudi res naša velika skrb, naša nujna zadeva? Bodi Bogu potoženo, kar bom moral zato povedati. Stari pisatelji pripovedujejo, da se je pojavljala svojčas neke vrste kuga, ki je imela to posebnost, da je vsakomur, kogar se je lotila, urupala ves spomin, tako da če je bolnik tudi ozdravel, ni poznal nikogar več, tudi očeta in matere ne.

Predragi. Ali ni dandanes na svetu vse polno take kužne bolezni? Ljudje ne poznajo nobenega mrtvega več, tudi očeta in matere ne. Izpred oči—izpred spomina. Nekaj joku, včasih še ne prav iz srca prevrelega, in nekaj pogrebnegega pompa—to je vse. Potlej nič več. Misli, kako bi se izpodbijal testament—to pač: misli kako bi se reševala iz vč duša—kaj še. Kletev že, kletev, če je dedščina premalo, ali če je ni nič; toda molitve—ah. Se tistim ni mar, da bi pomagali mrtvimu, ki so morda veliki, ki so vse prejeli. Strašnih smo ljudje, v modernih časih tako, kakor v starih. Aleksander Veliki je umirajoč zapustil svojim vojskovodjem celo kraljestvo, da si je med seboj razdele. In glej, ko je izdihnil, je ležalo njegovo truplo 30 dni nepokopano—kakor truplo kake živali; dediči so imeli z delitvijo kraljestva toliko opravka in prepira, da se niso utegnili zmeniti za mrtvo truplo kraljevo. Tako je bilo v starih časih.

V modernih pa trupla ne pozabijo pokopati, še prav hitro se ga radi iznebe iz hiše; toda na dušo pozabijo brž, in čim večja je dedščina, tem prej. Treba je pač uživati, kar se je

Če dobiva vaš otrok pravilno hrano, bo zrastel v močnega in zdravega. Eagle Mleko je bilo poglavitna hrana že 63 let ter je vzredilo na tisoče otrok v močne in zdrave moške in ženske.

Če ne veste, kako uporabljati Eagle Mleko, nam pošljite ta oglas, in mi vam bomo poslali navodila glede hranjenja. Knjigo za otroke ter razna druga dragocena navodila zastonj.

THE BORDEN COMPANY
BORDEN BUILDING NEW YORK

brez truda pridobilo. Treba je, da otroci hitro razneso, kar so starši morda z žuljavimi, morda celo s krivičnimi rokami skupaj spravili.

Treba je, da si žena hitro poišče drugega moža z blagom, ki ga je zapustil prvi siromak—tista žena, ki je bila neutolažljiva, ko so nesli moža iz hiše, ki je stotisočkrat govorila: Tvoja, edino tvoja do smrti, ki je dala tudi na venci napisati: Nepozabnemu so progu. Ah, strašni smo ljudje. Saj ne rečem nič, saj vem, da Cerkev blagoslavlja tudi drugi zakon in tretjega in četrtega, če je treba. Ampak ta ljubezen do prvega moža ali do prve žene, ki niti korak ne gre za mrtvim v večnost—o—kakšna je ta ljubezen. Res, strašni smo ljudje v vseh časih. Bratje egiptovskega Jožefa so veselo jedli in pili in se zabavali v tem, ko je Jožef ležal zvezan v onem znanem vodnjaku na planjavi Dotain. Preden je bil prodan izselskim kupcem: Tako mi ljudje zdaj jemo in pijemo in smo dobre volje tu na zemlji, v tem, ko duše naših dragih mrtvih leže v prepadu vic. Samo, prijatelji, da v listem vodnjaku, kjer je ležal Jožef, ni bilo ognja—v vseh pa je ogenj, ogenj.

O, ali ni to krutost? Kje je ostala ljubezen naša? Kje je umrla? Kdo jo je ubil? Naš grdi, sebični, brezumni materializem jo je ubil. Ubil jo je celo tam, kjer bi morhla prav posebno živeti, ubil jo je v srcih prijateljev, v srcih zakoncev, v srcih staršev celo in otrok. Starši, ali mislijo starši na svoje umrle otroke z dejansko ljubeznijo? S tisto, ki moli za njihove duše, ki sv. zakramente prejema in jih jih zanje daruje, ki hodi k sv. maši zanje in jim naklanja odpustkov in drugih dobrih del? Ne rečem: mnogi starši so še krščanski in delajo tako. Mnogi pa ne. Mnogi ne! Nič jim ni, pozabiti lastno kri, pustiti jo trpeti, goriti. O, ali manjka vere ali ljubezni ali pa morda celo—obojeja?

In otroci? Mi vsi smo otroci in premnogi imamo že v večnosti očeta ali mater ali očeta in mater. Ali jih ljubimo, mrtve, s tisto krščansko dejansko ljubeznijo, s katero, smo jih ljubiti dolžni? Kaj storimo za njihove duše? O, ali vemo, kako tesno naravno edinstvo je med nami in starši? Kako protinarnavo je, vreti iz srca ljubezen tudi do mrtvih staršev? Ali se ne spominjamo več, kaj so starši za nas trpeli? Ali nam ni pred očmi znoj na obrazu očetovem, žulji na njegovih rokah, gube na njegovem čelu, sivi lasje v njegovi glavi? Ali nas v mislih ne objokujejo prečute noči matere in njeni mučeniški delovni dnevi in njene solze za nas? Ali smo pozabili, da je na drugi

kameniti plošči prva zapoved je, da otroci hitro razneso, kar so starši morda z žuljavimi, morda celo s krivičnimi rokami skupaj spravili. In bratje in sestre, tako skupaj zrastle v življenju, ah, kako se pozabljajo v smrti. Sestra, ki je imela v bratu tisto možko veličino, h kateri se ženska duša s tolikim ponosom ozira, in tisto možko moč, v katero tako neomejeno zaupa: brat, ki je imel v sestri tisto žensko čistost, nežnost in milino, do katere goji moževa duša tako globoko spoštovanje—o, kako se drug drugega v smrti pozabita. In sorodniki, in znanici—da nič ne rečem o vseh drugih, ki so nam manj bližnji. Duše vseh teh pozabljenih pa kličejo: Usmilite se nas, usmilite se nas vsaj vi, prijatelji naši, ker roka Gospodova nas je zadel.

Predragi. Nikar ne hodimo po zemlji brez ljubezni da rajnih svojih. Kmalu pojdemo tudi mi v večnost. In če bomo se bolj skesano opravili svojo zadnjo spoved na smrtni postelji, o, se zmerom bomo nesli s seboj k sodbi marsikak dolg, ki ga bo treba poplačati v očiščujočem ognju. In kdo bo naš priprošnjak? Čigavo ljubezen bo reševala iz ognja nas, če zdaj naša ljubezen ne rešuje je nikogar? Ali ne bo naša zaslužena kazen takrat, da bomo pozabljeni, kakor zdaj mi druge pozabljamo?

Z dejansko ljubeznijo do vernih duš pa si naklanjamo njihovo pomoč, njihovo priprošnjo za dan naše stiske. Sv. Ida Herzfeldska, vdova naškega vojvode, je dala v življenju narediti kamenito krsto in jo je vsak dan napolnjevala z darovi za uboge; tako se ji ni bilo treba bati prihodnje lastne krete in groba. Stavimo tudi mi kaj za duše v vseh, za te najubožnejše med ubogimi. Darujmo jim ta mesec november vsaj enkrat miloščino dobre svete spovedi in pobožnega sv. obhajila. Vsi prejmiimo ta mesec sv. zakramente za duše v vseh. Vsi. Tudi vi, moji spoštovani gospodje, možje in mladeniči, tudi vi. Saj pojdetudi vi v večnost in boste potrebovali pomoči in boste dobili pomoči od duš, ki jih zdaj pomagata reševati. Pa tudi vsak dan poživimo vsaj z majhnim usmiljenim dejanjem svojo krščansko ljubezen do svojih bližnjih v vseh. Spominjamo se jih vsak dan vsaj s kratkim, priročnim očenšem zjutraj in zvečer, in težave in skrbi svojega delovnega dne zanje Bogu posvečujemo. Tako ljubezen bo naša tolažba ob smrtni uri in v vseh naših. Blagor usmiljenim, ker bodo dosegli usmiljenje. (Mt. 5, 7.) Amen.

(Dalje prihodnjič)

Ishaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Amerikah.

Uredništvo in upravljalstvo: CLEVELAND, OHIO.

6117 St. Clair Ave. Telefon: Randolph 628.

Naročnina: \$0.84

Za člane, na leto \$1.60

Za nečlane \$3.00

OFFICIAL ORGAN

GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

UNITED STATES OF AMERICA.

Maintained by and in the interest of the Order.

Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

Telephone: Randolph 628.

83

Čitajte in širite "Glasilo"!

Bojim se, da mi bode kdo oporekal, da se vedno oglašam; pa to nič ne de. Sedaj je čas in sedaj se moramo oglašati vsi in prav pogosto; časi so ravno sedaj tak važni, da je potreba vedno pisati: Za danes hočem opozoriti na čitanje in širjenje Jednotnega Glasila.

Kdor zasleduje številke glasila in pazno čita vse, kar se priobčuje, ta mora postati delaven za Jednoto, tak se mora ogreti če tudi ni imel prej volje zato.

Kako veselo je zasledovati navdušene dopise, prijave, vabila, poduke, nasvete itd., vse čtivo je dragoceno; vse ima pomen v vsem dobimo dvojni užitek, vsak član in članica bi moral vselej celo Glasilo prečitati.

Čtivo v Glasilu je koristno in dragoceno; deluje za sporazum in mir, uči, svari, spodbuja in vabi, ne pretira in ne napada; kar je pisano je istinito in vsakteremu je vžitek. "Glasilo" piše in razlaga z duhom časa, z duhom organizacije in v smislu pravil; vedno za resnico vedno za pravico in Jednotin napredek.

Kadar ste ga prečitali, dajte ga še vašim prijateljem in znancem, kateri še niso naši člani (članice); brez sadu to ne bo in vam to nič ne škoduje; hvaležni vam bodo oni zato. Ako dobiva ena družina več listov kakor jih potrebuje, naj torej takoj prepíše drugega na katerokoli drugo osebo. Storit tako, kakor sem jaz vedno storil. Hvaležni vam bodo vaši prijatelji in veliko dobrega bodele storili na dvojen način. Vzemimo samo zadnjo ari 11. številke, koliko lepega čtiva je bilo napisanega izpod peresa Rev. Gladke, našega spoštovanega duha. vodje; koliko novopristopnih je bilo tu označenih. Kdor vse to prečita, ta spozna da je naša mati Jednota v resnici ona organizacija h kateri bi moral pristopiti vsak, kateri še čuti katoliško. Tako se s čitanjem Glasila deluje za dvojni korist, duševno in gmotno; in zakaj da ne bi vsak član in članica še tega pospeševal?

Jaz sem vedno drugim prepustil vse številke Glasila razen ene številke od svoje družine in sem zato vedno prejel hvaležne priznanje. Pred kratkim sem prepisal zopet enega y Ljubljano sorodnikom, prejel sem zelo hvaležno pismo s katerim nas občudujejo, da imamo tako velike časopise in da se v njih nahaja tako dobro čtivo, tako priznanje in zahvalo sem prejel tudi iz Canade in Minnesote. In ker je to tako lahko storiti, samo vsak član naj naznaní društvenemu tajniku in pove ime komu naj se list pošilja v zameno, pa bo vse storjeno; in večje reklame zastoni ne morete nikjer napraviti. Kdor še ni član, ko bode čital Jednotno glasilo, on bode gotovo postal član prej ali slej; ni mogoče drugače. In ker vedno delamo na to da dobimo kolikor mogoče več članstva, zato moramo to priliko za Glasilo uporabiti, da ga širimo in čitamo; toliko o tem.

Nadalje želim še opomniti o bližajoči se 30. letnici Jednote: Nikakor ne mislim, da bi kaj posegel v to, kar nam je že poročal naš spoštovani duha. vodja; ne nikakor ne, ker s tem bi le pokvaril, ker lepše nemore nikdo napisati kakor je to storil naš čast. duha. vodja. Dodal pa bi od moje strani našemu članstvu v navodilo še sledeče dodatke in pojasnila: 6. aprila "Jednotin dan" bomo skoraj vsi in vsepovsod obhajali na duhoven način brez ropota in javnosti, brez večjega razveseljevanja.

Imamo pa še eno ugodnost: Nekatera društva so že določila da bodo zunanje slavnost preložila na poznejše bolj ugodne čase, da bodo ob tej priliki lahko zunanje nastopila; Naprimer Dr. Sv. Jožefa št. 169 bode priredilo sredi Maja, društvo Sv. Vida št. 25. pa na dan Zegnanja patrona Sv. Vida v sredi junija; te se lahko razdeli, in prilika se lahko v to porabi, ena društva v enem času druga pa v drugem času, tako da lahko eden drugemu vračamo in pomagamo, kadar bode v Collinwoodu ali Newburghu, gremo vsi tja in zopet ko bode prf nas pa pridete vsi k nam: Vse to je dosedaj nam dalo lep dokaz da je dobro in potrebno in po taki poti moramo hoditi naprej.

Sedaj imam samo še eno stvar. V nedeljo 23. marca gremo vsi v Barberton; oba tamošnja društva nas vabita, poznamo jih, tudi oni so vselej radi prišli k nam, priredili bodo katoliški shod z namenom, da se njih naselbina poživí, da se društva v vsem naporu počivajo in ojačijo, v ta namen se povabí več drugih duhovnikov, vsa bližnja društva, in še druge govornike in glav. uradnike Jednote, mi vsi, katerim je mogoče, smo dolžni da se tega shoda udeležimo, nikomur ne bode žal za mali trošek; tja priti je lahko, ker vozijo veliki avtomobili vsake pol ure, in v dobrih dveh urah smo tam. Več naših rojakov bode šlo od tukaj s svojimi avtomobili. Zbirali se bomo do 2. ure pop. najbolj pa je, da se vdeležimo skupnega korakanja ob pol enajsti uri k sv. maši. Torej vas prosim, da se pripravite vsi, kateri se želite te slavnosti udeležiti. Ako se pripravite ob času, bomo skrbeli zato, da vam damo vse nasvete kako bode priti tja dali vam bomo vodnika; vsi oni pa, kateri imate v Barbertonu svoje prijatelje, in imate tukaj svoje avtomobile, pa nikar ne zamudite te lepe prilike; Barbertončani so nam povedali, da nam bodo pripravili nekaj izvanrednega... zato pa vai ta dan v Barberton na katoliški shod. — Anton Grdina glav. predsednik.

VARUJTE SE SLEPARJEV.

Glavni ključ do prosperitete je delo in štedljivost. Delati je treba stalno in razumno; hraniti pa sistematično. Služiti denar je ena stvar; držati ga pa druga in to bolj težavna kot prva; radi tega je treba rabiti v tem oziru največ pazljivosti pred goljufi in sleparji, da ne postaneš njih žrtev.

Računa se da so leta 1923 razni mali vlagatelji denarja v Združenih državah izgubili okrog petsto milijonov pri slabih spekulacijah, ker so jim pretkani sleparji razkladali na kak način je mogoče hitro obogateti. Vse ta izgubljeni denar, skoro pol milijarde dolarjev je bil s tevdno prislužen, a vsled neprevidnosti hitro izdan. Običajno so bile te žrtve: delavci, duinarji, najemniki farm, mali farmarji in drugi, ki so si morali denar s trudom svojih rok prislužiti, ali celo pristradati. Speljali so jih na led prefrignati agentje s namazanim jezikom, obljubljajoči jim velike dividende in dobičke, če kupijo od njih gotove vrste delnice (shares) in na kako priprost način lahko hitro obogatijo.

Da bi se tako sleparske kupčije saj deloma omejilo, je izdal nedavno Mr. Mellon, zakladničar (blagajnik) Združenih držav na ameriško ljudstvo sledeče svarilo in navodilo:

1. Nikdar ne kupujte delnic katkega rudarskega podjetja, kojega dobro ne poznate. O bratovanje z rudnikom stane mnogo denarja. Ne poslušaj sladkih besed agenta, ki opisuje koliko zlate rude so že našli v kakem oddaljenem in tebi neznanim rudniku, ki morda aploh ne obstoja. Morda je res kaj resnice na tem? Doletična družba ti kaže visoke dimnike in druge stvari pri operaciji rudnika—samo na papirju. Brezvestni ljudje hočejo na ta način samo tvoj denar; niso jim pa mar skladi zlate, ki se po njih zatrdilo nahajajo v onem rudniku. Čemu istega sami ne obrdžijo? Vobče ti sleparji sploh nikdar ne namestavajo kake rude pridobivati. Ze neka stara prislovica nam veli: "Rudnik je luknja, kamor mečejo norci svoj denar."

2. S pridobivanjem olja (petroleja) iz zemeljskih vrelcev se zamorejo početi samo bogatini. V Ameriki je res dosti prilike, da svoj denar investirate v rudnike in petrolejske vrelce; toda kdo vam bo odkrito pojasnil: to podjetje je varno in dobro, drugo pa slabo? Ker ne vidite v srce zapekljivega promoterja ali agenta, tudi ne morete znati s kakimi nameni vam ponuja delnice. Vrtanje naprav za pridobivanje petroleja iz zemlje stane mnogo denarja. Vrelcev, ki bi metali petrolej kar v zrak je malo. Našli boste kak vrelce, ki daje po 10 sodov petroleja na dan v mesecu, ali pa tudi nobenega soda. V več slučajih pravzaprav ne obstoja drug petrolejski vrelce, kot oni—na papirju, oziroma na delnici.

3. Pretkani agentje se bodo poslužili vseh zvijač pri pripovedovanju o novih iznajdbah ali uspešni metodi nalaganja denarja. To se je osobito pokazalo šele nedavno pri prodaji delnic raznih radio podjetij. Dosti ljudi je svoj denar v te delnice naložilo in ga tudi izgubilo. Nekateri izmed teh agentov so imeli morda res dobre načrte, drugi pa samo zlate besede, da so te oskubili za denar. Na isti način se slepi ljudstvo tudi z raznimi patenti.

4. Ali hočete kupiti kaj močvirja? Dosti je takih prodajalcev zemljišč (Real Estate Dealer), ki vam bodo prodali posamezno močvirsko ozemlje za suho ozemlje ležeče ob morju, jezuru ali reki. Če kupujete zemljo, kupite jo kje blizu doma, kjer je vam vse znano; kupovanje na dolgo razdaljo je običajno zelo nevarno. Prepričajte se popred kaj kupite. Vprašajte in poizvedajte o stvari osebnostno, predno izročite zanjo tuje denar.

5. Bodite previdni pri neznanih vam kompanijah, ki prodajajo svojo robo po pošti. Blago kupijo in odpošljejo šele potem, ko prejmejo od naročnika denar.

6. Pri kupovanju delnic katkega novega, dvomljivega podjetja, bodite zelo previdni. Prepričajte se vselej, če ni to morda kaka sleparija.

7. Prodajalec ničvrednih delnic vam bo običajno rekel: "Naložite denar hitro, da ne bo prepozno!" Tak klic naj vam služi vedno kot svarilo, kajti švindlerji se boje kake investicije. V taki naglici neregne kupčije so bile še vedno slabe.

8. Ne oziraj se na izredno ugodne ponudbe popusta ali bonusa, če stvar takoj plačati; vse take obljube so same pasti, v katere se je ujelo že dosti nevednih žrtev.

9. Glede kupovanja dvomljivih delnic na borzi, vam bo dal vaš bankir zadosti pojasnil. Svaril vas bo pred tako kupčijo, posvaril vas bo tudi pred usiljivi takih delnic, ki ti jih ponujajo s tajnimi pojasnili. Prodajalec ničvrednih delnic ti bo tako "odkritično" govoril, misli pa hinavsko.

10. Samo bogati in neodvisni ljudje lahko spekulirajo; če že kaj izgubijo, imajo še dosti drugega denarja na banki. Vse drugače je pa z odvisnim clovekom, ki mora samo s svojimi rokami sebe in družino preživljati. Če se mu spekulacija izjalovi, pomeni to zanj nesrečo, ker je svoj denar pa neumnem izdal, a nima več drugega. Ne igrajte torej na borzi, ki je podobna loteriji. Ako hočete je, kupite jih pri poznanih in zanesljivih trdtkah.

11. Kupovanje delnic že organizovanih družb ni priporočljivo, ker je taka kupčija odvisna od uspeha drugih. Dobro vpeljano podjetje se rado samo razvija, ter ne pripušča, da bi se novinec vmešaval v njegove zadeve. Ne nalgajte torej svojega denarja v kako sanjarsko podjetje.

NEKAJ STATISTIČNIH PODATKOV O JUGOSLAVIJI.

I. Prebivalstvo v pokrajinah.

Srbija	4.667.208
Hrvatska-Slavonija	2.715.237
Bosna Hercegovina	1.931.802
Vojvodina	1.346.353
Slovenija	1.271.792
Dalmacija	621.503
Crna Gora	256.423
Skupaj	12.792.981

II. Prebivalstvo v mestih.

Belgrad	125.000
Zagreb	109.000
Ljubljana	55.000
Sarajevo	60.000
Sarajevo	60.000
Skoplje	43.000
Novi Sad	40.000
Split	32.000
Niš	26.000
Podgorica	20.000
Bitolje	30.000
Srbov, Hrvatov in Slo-	

III. Prebivalstvo po narodnosti.

vencev	80 %
Drugi Slovanci	1.8 %
Nemcev	5.9 %
Ogrov	5 %
Italijanov	1 %
Romuncv	2.3 %
Drugi	3.6 %

Glede povprečnega spola se računa 51 mož na 49 žena.

IV. Prebivalstvo po veroizpovedanju.

Pravoslavni	5.360.000 (42%)
Katoliki	4.975.000 (33%)
Musulmanov	1.360.000
Protestantov	130.000
Zidov	130.000
Unitarcev	29.000

Povrže po pokrajinah.

Slovenija	16.000
Srbija	91.000
Crna gora	14.000
Vojvodina	20.000
Skupaj	249.000

Clevelandske novice.

—Minulo nedeljo popoldne, dne 16. t. m. je umrla Josephine Bolko, roj. Kužnik, v starosti 34 let. Tu zapušča soproga, tri sinove in hčerko, staršice, enega brata in sestro. Rojena je bila v Trebči vasi, fara Zuzemberk. Članica društva Združene Slovenke, št. 23. SDZ. Pogreb se je vršil v sredo zjutraj iz hiše žalosti, 509 E. 143rd St. Počivaj v miru!

—Ko se je zadnjo nedeljo zjutraj okrog 8. ure vračala rojakinja Marija Zlatorepec iz cerkve domov, jo je na vogalu 62. ceste in St. Clair Ave. povozil nek avtomobil vpricho številne množice ljudstva vračujočega se od 7. maše. Ker neprevditi sofer ni takoj svojega avtomobila ustavil, je nesrečno rojakinjo pod avtomobilom vlekakih 50 korakov daleč, šele zatem je opazil nesrečo, nakar je hudo poškodovano ženo v naglici odpeljal v bližnjo bolnišnico.

Zdravniki zatrjujejo, da bo Mrs. Zlatorepec polagoma okrevala.

—Dvor Baraga, št. 1317 Katoliških Boštvarjev, bo priredil dne 6. aprila v Knausovi dvorani zanimivo gledališko igrro, "Fernando," ali Izpreobrnjenje roparskega poglavarja. Na to igrro cenjeno občinstvo že danes opozarjamo.

—Sobrat Frank Rožnik, naš slovenski fotograf naznanja cenjenim članicam društva Marije Magdalene, št. 162, da je vzorec slike skupine društva gotov. Članice naj pridejo v njegov atelje pogledat, kako lepo je slika izpadla in v svrhu naročila.

—Ne pozabite, da se vrši v nedeljo, 23. marca sijajni koncert prvega jugoslovanskega virtuoza na gosli, Zlatko Balokovića, rodom Zagrebčana. Koncert se vrši v Masonic Hall na 3515 Euclid Ave., ob 8:15 zvečer. Balaković je imel v New Yorku 16 koncertov, in je očaral s svojim finim igranjem vso ameriško javnost. Balaković je umetnik prve vrste, in od nas, njegovih rojakov, je pričakovati, da napolnimo Masonic dvorano do zadnjega kotička. Clevelandska naselbina šteje 40.000 Jugoslovancev, in med temi se jih mora dobiti 3000, ki pridejo h koncertu. Vstopnice so po \$1.10 in \$1.65 in se dobijo v našem uredništvu. Slovenci imamo skupaj svoj oddelek. Vstopnice lahko dobite tudi pri Rev. Ponikvarju, Rev. Omanu ali Rev. Hribarju v Collinwoodu.

—Dne 19. t. m. je dospel v Cleveland, O., Mr. Josip Zalar, glavni tajnik K. S. K. Jednote, in spremljavo svoje gospe soproge in mlajšega sinkota, na obisk svojega očeta, ki obhaja danes svoj 80. letni rojstni dan in god.

V Clevelandu ostane do nedelje, ker bo nastopil kot govornik na katoliškem shodu v Barbertonu, O.

ZALJUBLJENCEVA SMOLA.

Nedavno je bosansko mesto Višegrad doživelo redko senzacijo. Med vojno je služil pri tamošnji avstrijski brigadi kot računski podčastnik neki Armin Tresler, po rodu Čeh. Ko je nastal prevrat se je Tresler vrnil v svojo domovino. Po nekaj mesecih je prosil za potno dovoljenje v Jugoslavijo, a mu je bilo odbito. To je storil tokom štirih let večkrat, toda vedno brez uspeha. Tresler se je namreč zaljubil pred odhodom v neko deklico, o kateri pa ni vedel ne za ime in ne za naslov. Njegovo hrepenenje je bilo tako veliko, da se je končno odločil, da gre na pot

brez potnih listin.

Sedel v svojem rodnom mestu Javoru na vlak in se srečno prepeljal čez celo Češko-Slovaško, Avstrijo in prispel po par dneh v Jugoslavijo. Slo je vse v redu in šele v Sarajevu, akoro na pragu cilja, se mu je pripetila nesreča. Na glavnem koledvoru ga je opazil policijski komisar, kateremu naš zaljubljenec ni bil nič kaj všeč. Zahteval je od njega potne dokumente, katere mu te seveda ni mogel pokazati, ker jih ni imel. Izgovarjal se je, da je domačin, kar mu pa komisar ni hotel verjeti. Pozval ga je, da gre z njim in ga je oddal v mestne zapore. Tu je priznal celo resnico.

Radovedni policisti so ga spraševali, kako je deklici ime, a reče ni mogel odgovoriti na nobeno vprašanje. Ker ni bilo nihake druge možnosti, da se izve resnica, ga je odpeljal reidar v Višegrad, policija pa je že preje oklicala, naj se zberejo na ta dan v tamošnjem hotelu vse devovjke iz meščanskih krogov.

Ko je stopil Tresler v sobo, se je začul enodušni vzklík: "Ah... naš Armin!"

Devovjke so izpričale policiistu, da je bil Tresler med vojno v mestu najlepši vojak in da se bile vse deklice vanj smrtno zaljubljene. Navsezadnje se je zvedelo tudi za ime devovjke, radi katere se je Tresler pripeljal v lepo Bosno. To je neka Bukfika K., hči nekega sarajevskega trgovca, ki je s svojim očetom večkrat obiskala Višegrad. Tu se je spoznala s Treslerjem in ta ji je pri svojem odhodu na najslavnejši način prisegel, da se kmalu vrne in jo popelje kot svojo drago ženo na svoj dom.

Na svoje največje razočaranje in žalost pa je izvedel Tresler, da se je Bukfika naveličala čakanja in da se je poročila z nekim bivšim ruskim ujetnikom, fabrikantom iz Rige, s katerim živi sedaj v Berlinu. Pri tej vesti je nesrečni zaljubljenec zaplakal kakor malo dete, iz sočutja je udaril za njem v jok tudi cel zbor prisotnih deklet. Po par dneh so ga na to odpravili nazaj v njegovo domovino.

BREZ STRAHU.

Štiri anekdote naj povemo o švedskem generalu Hamiltonu, ki se ni nikogar bal in je govoril vselej tako, kakor je mislil. Bil je angleškega pokolenja, služil je pa pod kraljem Adolfom Friderikom (1751 do 1771) in Gustavom III. (1771 do 1792).

Kralj Adolf Friderik se je jako rad pečal s strugastvom, je napravil nekoč lepo tobačnico in jo je podaril Hamiltonu.

"Prav lepa hvala," je rekel maršal, "a ljubše bi mi bilo, če bi bilo vaše veličanstvo zlatar in ne strugar."

Nekoč je vojak-gardist napravil kralju pri izprehodu malo uslugo. "Ali imate kaj drobiža?" je vprašal kralj Hamiltona in je vrtel cekin med prsti; ni se mogel odločiti, da bi ga dal gardistu.

"Morebiti bo pa vojak lahko zmenjal," je rekel Hamilton, videč, da je kraljeva varčnost pretirana. In vojak je dobil cekin.

Žena Gustava III. je hotela na vse načine dati dvoru večji sijaj in je vprašala nekoč Hamiltona, kakšno odlikovanje naj bi dala kraljevemu telesnemu kobiljašu; od njega je kraljevo življenje odvisno, nima pa določenega čina. "Ali bi ne bilo dobro, če mu damo čin polkovnika?" je vprašala.

"Seveda," je rekel Hamilton, "čisto prav, a konji bi morali postati potem komorniki."

Ko ta list prečitate, dajte ga svojemu sosedu ali prijatelju na ogled.

Humorist iz orienta. V Perziji je vladal v osemnajstem stoletju grozoviti šah Nadir (1736-1747). Nekega dne se je šel sprehajati ob zunanji strani obzidja glavnega mesta in je videl tam moža, sedečega pod drevesom. Obstal je pri njem, začel se je razgovarjati z njim in ga je vprašal: "Povej mi, ali je vladar te dežele trinoj ali pravičen mož?"

Mož mu takoj odgovori: "Strašen trinoj je."

Šah ga vpraša začuden: "Ali ga poznaš?"

"Ne, ne poznam ga."

"Torej, da boš vedel, jaz sem vladar te države. Kaj boš pa na to rekel?"

Mož se je zelo ustrašil, a se je brž zavedel in je vprašal šaha: "Ali pa ti mene poznaš?"

"Ne."

"Jaz sem sin nekega trgovca in sem vsak mesec tri dni neumen. Danes je po nesreči eden od onih treh dni."

Šah se je smejal in je šel naprej, oni se je pa seveda tudi smejal.

Isti šah, silno zaljubljen vase, je rekel nekoč sam pri sebi: "Vse na zemlji in v nebesih je ustvarjeno zaradi mene, Bog je ustvaril vesoljstvo nalašč zame!" Tedaj se mu vsede muha na nos in mu reče: "Ti tepec ti neumni, nikar ne misli, da je to res in da je ravno zate ustvarjeno. Vidiš, ti si zame ustvarjen."

Nekoč je šel s svojim sinom na lov. Vroče je žgalo solnce, odložila sta plašče in jih vrgla dvornemu storu na pleča Šah se je smejal in rekel: "Vidiš, ljubi moj norec, sedaj nosiš tovor osla!"

"O ne, moj gospod in kralj, ne nosim tovara osla, nosim pa tovor dveh oslov."

Na vrsti so poštni uslužbenci. Za duhovniki, učitelji in sodniki so prišli na vrsto poštni namočenci. Uradniki, poduradniki in pismonošci dobivajo odloke, da so odpuščeni. Odpust se utemljuje: "Vaše delo je bilo zelo pomankljivo." Odpuščeni sme do 30. decembra poslati svoja opravčila, toda pod pogojem, da so pisana lastnoročno in v italijanskem jeziku. Na ta način je zletelo na cesto že veliko število družinskih očetov. Ravno za Božič.

Pristopajte h K. S. K. Jednoti!

Inserirajte v našem listu!

POMLAD KLICE: "ZE PRIHAJAM!"

Spomlad prihaja. Ampak da popravite škodo, ki jo napravila zima in da se postavite na stražo pred prvimi nagajivimi tedni te krasne sezone, morate sedaj bolj kot kateri drugi čas skrbeti za svoje zdravje. Če izčistite svoje telo strupov nabranih v želodcu in črevih in če prisilite lena čreva, da počno normalno delovati, bo vaš sistem vsanu prestati to dobo brez vsake resne poškodbe. Trinerjevo zdravilno grenko vino bi moralo biti sedaj vedno priročno, ker to zdravilo spravi vaš želodec v najbolj si red, pomaga prebavi in zavaruje vaše telo pred boleznimi, ki napadajo človeka v spomladi. To vino ima samo eno vrsto odjemalcev in to so zadovoljni odjemalci. "Pošljite mi nadaljne tri steklenice Trinerjevega zdravilno grenkega vina, njegov rezultat so izborni," tako nam je pisal Mr. Joseph Matusek iz Kansas City, Mo., 23. februarja 1924 in tako nekako se glase vsa pisma, ki jih prejemo. Trinerjevi Liniment, ki daje hitro odpočivo v slučajih revmatizma in nevrologije in Trinerjev Cough Sedative, izvrstno zdravilo proti kašlju in prehladam, sta sedaj v sezoni. Če bi jih vaš lekarnar ali trgovec z zdravili ne imela v zalogi, pišite na Joseph Triner Company, Chicago, Ill. (Advertis.)

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1894. Inskriptirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januara, 1894.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
SOLVENTNOST K. S. K. J. ZNANA 100.00%

Od ustanovitve do 1. februara 1924 znaša skupna izplačana podpora \$2,298,835.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsednik: Mrs. Mary Pristand, 723 Ga. Ave., Sheboygan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Grabek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Luka Gladek, 395 So. Second St., Steelton, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1840 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Martin Shukle, 811 Ave "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Trempush, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Telefon: Randolph 628.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnine pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

URADNA NAZNANILA.

PROSJA NOVEGA DRUŠTVA ZA SPREJEM V JEDNOTO.

Novoustanovljeno društvo sv. Antona Padovanskega v Canon City, Colorado, želi pristopiti v K. S. K. Jednoto. Imena prosilcev in prosil so:

Frank Zaverl ml., Frank Javernik ml., Frank Boben ml., Anton Strainar ml., John Arko ml., Frank Adamic, Joseph Javernik ml., Frank Smith ml., Louis Kožel, John Levstik, Frank Lavriha, Matija Zaverl, Frank Jermenc, John Globokar, Frank Zaverl, Anton Strainar, John Adamic, John Jamsek, Joseph Ilijaš, Louis Pierce, Mary Boben, Mary Vertovec, Anna Kim-mich, Rose Zaverl, Rose Levstik, Frances Grahek, Mary Jermenc, Kristina Arko, Mary Mosser, Mary Lavriha in Helena Kocjan.

Josip Zalar, glavni tajnik.

Joliet, Ill., 13. marca, 1924.

NOVO DRUŠTVO SPREJETO V K. S. K. JEDNOTO.

Društvo sv. Alojzija, št. 179, Elmhurst, Ill., sprejeto v Jednoto dne 10. marca, 1924. Imena članov in članice:

11163 Remec Viktorija, roj. 1897, R. 26, zav. za \$500; 11164 Kerkock Marija, roj. 1898, R. 26, zav. za \$250; 11165 Karolina Vertovec, roj. 1889, R. 34, zav. za \$500; 11166 Franciska Chermel, roj. 1886, R. 37, zav. za \$500; 25120 Alojzija Cigoj, roj. 1892, R. 32, zav. za \$500; 25121 Rafael Rebek, roj. 1892, R. 32, zav. za \$500; 25122 Franc Komel, roj. 1889, R. 35, zav. za \$500; 25123 Josip Komel, roj. 1887, R. 37, zav. za \$250; 25124 Josip Remec, 1884, R. 40, zav. za \$500; 25125 Angel Chermel, 1884, R. 40, zav. za \$1000, in 25126 Franc Vertovec, roj. 1883, R. 41, zav. za \$500. Dr. šteje 11 čl.

Josip Zalar, glavni tajnik.

Joliet, Ill., 13. marca, 1924.

NOVA PRAVILA SO V TISKU.

Na več vprašanj od strani društvenih uradnikov in posameznih članov kdaj bodo izšla nova Jednotina pravila se tem potom uradno naznanja, da je bil rokopis pravil šele minuli teden izročen tiskarni in so pravila že v delu. Ker bodo nova pravila zelo obširna, bo vželo za dovršitev istih od 4 — 5 tednov časa, nakar bodo takoj razposlana društvenim tajnikom (cam). O tem se bo že pravočasno naznanilo v "Glasiilo".

Da se je izdaja novih pravil tako zavlekla, je bila krivda ta, ker je bilo treba nekaj točk preurediti, da odgovarjajo določbam raznih državnih zavarovalniških oddelkov.

S sobratiskim pozdravom,

John Dečman, preds. pravnega odbora.

FINANČNO POROČILO K. S. K. JEDNOTE ZA MESEC FEBRUAR 1924. Asement št. 2-24.

Dr. št.	Plač. na ase. 2-24	Smrtnina	Poskodnina	Centr. bol. podpora
1	344.18	\$1,000.00		
2	773.51		\$ 300.00	
3	227.91			
4	283.47			\$ 81.00
5	302.82			
6	309.67			65.00
7	183.27			
8	31.13			
9	178.92			99.00
10	405.99			
11	91.70			
12	415.25	1,000.00		45.00
13	242.21			
14	179.00			
15	48.87			9.00
16	184.72			225.00
17	177.56			
18	144.65			
19	8.52			
20	1,015.51			139.00
21	684.46		200.00	
22	490.00			83.50
23	128.00			41.00
24	208.97			
25	186.23			
26	22.44			
27	180.40			
28	180.50			
29	397.44			
30	180.85			
31	310.91			
32	100.04		50.00	63.00
33	113.39			
34	181.96	1,000.00		
35	89.63			53.00
36	491.35			
37	78.63			
38	230.91	200.00		91.50
39	327.37			

55	195.97				
56	385.79				
57	384.16				
58	250.33				
59	194.87				
60	518.40				
61	104.31				
62	188.89				
63	38.22				
64	358.40	500.00			
65	151.35				
66	245.85				
67	97.44				
68	140.27				
69	9.88				
70	251.46				
71	51.33				
72	133.85				
73	90.39				
74	245.88				
75	308.73				
76	111.08				
77	329.99				
78	315.66				
79	70.58				
80	16.47				
81	101.99				
82	141.03				
83	175.50				
84	64.38				
85	187.38				
86	60.34				
87	159.86				
88	136.10				
89	424.39	100.00			
90	84.02				
91	140.06				
92	49.46				
93	98.47				
94	147.17				
95	192.58				
96	106.24	1,000.00			
97	102.41				
98	198.80				
99	70.50				
100	171.33				
101	206.17				
102					
103	146.97				
104	103.01				
105	188.73				
106	39.91				
107	62.85				
108	271.52				
109	52.70				
110	77.87				
111	62.08				
112	101.85	500.00			
113	180.55				
114	84.35				
115	9.07				
116	265.44				
117	141.00				
118	34.81				
119	104.46				
120	178.60				
121	173.35				
122	71.35				
123	36.31				
124	40.66				
125	219.75				
126	71.69				
127	184.27				
128	68.01				
129	128.03				
130	120.21				
131	104.02				
132	180.20				
133	21.63				
134	248.11				
135	109.40				
136	29.91				
137	71.38				
138	48.02				
139	548.10				
140	397.95				
141	145.44				
142	83.37				
143	61.19				
144	15.85				
145	127.15				
146	22.60				
147	65.00				
148	20.46				
149	60.44				
150	128.72				
151	73.89				
152	20.25				
153	18.06				
154	43.18				
155	27.65				

\$24,064.11 \$6,200.00 \$1,100.00 \$2,560.50

Preostanek 1. februara 1924 \$1,140,465.45

PREJEMKI TEKOM MESECA FEBRUARJA 1924. \$24,064.11

Prejeli od društev 3,808.28 27,762.39

Obresti 1,168,227.84

IZPLAČALI \$6,200.00

Posmrtnine 2,560.50

Poskodnina 3,933.66 13,794.16

Upravnih stroškov

Preostanek 29. februara 1924 \$1,154,433.68

Joliet, Ill. 10. marca 1924 JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

Finančno poročilo Mladinskega oddelka K. S. K. Jednote. Za mes. Februar 1924.

Dr. št.	Plač. vsota za asement.
1	27.60
2	47.40
3	9.90
4	3.45
5	9.80
6	9.80
7	11.10
8	9.15
9	23.55
10	2.55
11	10.50
12	9.15
13	1.20
14	9.00
15	8.85
16	1.80
17	5.85
18	25.00
19	62.70
20	6.45
21	12.50
22	10.90
23	5.95
24	8.25
25	32.45
26	1.50
27	6.90
28	3.75
29	1.20
30	7.50
31	4.95
32	27.60
33	20.40
34	27.30
35	3.60
36	16.35
37	15.90
38	9.60
39	1.65
40	16.30
41	3.75

136	3.65
137	4.75
138	.90
139	1.20
140	1.70
141	6.60
142	20.45
143	13.95
144	3.75
145	8.65
146	13.80
147	1.35
148	5.40
149	6.90
150	1.80
151	2.85
152	3.75
153	19.30
154	26.70
155	4.80
156	2.70
157	.90
158	1.35
159	2.40
160	2.25
161	1.20
162	3.15
163	15.45

Skupaj \$1,119.47

Preostanek 1. febr. 1924 \$32,809.42

Prejeli od društev \$ 1,119.47

Obresti \$ 304.87

IZPLAČALI \$34,233.76

Posmrtnine \$ 58.00

Za prest. med člane 42.75

Upravnih stroškov 120.00 \$ 220.75

Preostanek 29. febr. 1924 \$34,013.01

Joliet, Ill. 11. marca 1924.

JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

BOBEN KOT BRZOJAV.

Angleški kapitan Reginald

Haselden je živel dve leti v

Osrednji Afriki in nam pripo-

veduje zanimive stvari o bob-

nanju kot sredstvo pogovora in

znanem širom Amerike preža-

lostno vest, da je v soboto, dne

23. februara t. l. po dolgi in

mučni bolezni, prevedena s sv.

zakramenti v Gospodu zaspala

moja ljubljena in nepozabna

soproga, oziroma mati

Nigeriji; na kartah ga ne do-

Štiri leta v ruskem ujetništvu.

Piše Josip Grdina, West Park, Ohio.

Na vlaku okradeni tovariši. Debatiranje glede prenočevanja. Slab počitek. Proč s kolodvoru. Na ulici. Pred vojašnico. V slabem položaju. Pod streho nas ne marajo. V nevarnosti za življenje.

(Nadaljevanje)

Pri tem sem dalje zvedel, da boljševiki prodirajo proti Kijevu, vsled česar se je bati, da morda že v kratkem ne zasedejo tudi mesta Kijev?

Zahvalivši se načelniku za pojasnilo, sem nato odhitel k tovaršem in jim povedal vse, kar sem zvedel. Svetloval sem jim tudi da potujmo na Jelisavetgrad; na ta način bomo se preje dospeli na avstrijsko mejo, kot bi potovali čez Kijev; glavno je pri tem, da se izognemo morebitni boljševiški fronti. Mene ni več veselilo prekoračiti še kako fronto, zlasti boljševiško in Petljure; označeni sta se mi najbolj zamerili; boljševiško sem že itak prekoračil dvakrat, v tretje pa pravijo da gre rado; toda k sreči sem se ji izognil. Tovariši, zadovoljni z mojim navetom so sklenili da potujmo čez Jelisavetgrad, nakar smo se takoj podali proti vlaku.

Se predno je vlak odrinil smo se srečali na oni postaji s petimi tovariši, ki so zastoli na Vrhovcih tedaj, ko smo se mi odpeljali v Miloradovko. Zelo so bili veseli zopetnega snidenja z nami, nakar so se takoj podali z nami vred na oni vlak. Med vožnjo so pripovedovali, da so se nekoliko zakasneli na potu in da so dospeli na Vrhovce kmalu zatem, ko smo se že mi odpeljali proti Miloradovki. Dalje so nam pripovedovali, kako so jim vojaki na Vrhovcih pobrali vse papirnat in srebrni denar, dalje vse boljše plašče in kučme, ter jim vzameno dali stare in raztrgane. Da je bilo to res, smo videli na njih slabih plaščih in kučmah.

Eden izmed naše družbe se nato oglašal: "Kako je bilo to mogoče? Mi smo bili tudi na Vrhovcih, pa nam niso nič vzeli; le nekoga so iskali med nami, pa ga niso našli; toda nas so pa pustili popolnoma v miru," nam pojasnjuje eden izmed onih — "Nas so pa opopali. Ko smo dospeli na Vrhovce in vprašali vojake glede vlaka proti Kijevu, so nas leti oropali in spodili na vlak; posebno eden je bil videti zelo srdit."

Tako so se razgovarjali tovariši, jaz sem pa to pazno prisluškoval in molčal. Iz teh besed sem izprevidel, da so se morali vojaki na Vrhovcih zelo jeziti, ker jim je ušel "špijon". Gotovo so dobili zato kak ukor za nepazljivost? In oni srditi vojak, kaj če ni bil dotični, ki je mene ujel? Morda je mislil pri tem na kako nagrado, toda "tišek" mu je srečno ušel. Tovarišem tudi sedaj nisem hotel nič povedati o mojih dogodljajih na Vrhovcih; pri tem sem sklenil, da jim ne omenim črvice, dokler ne dospemo čez rusko mejo.

Vlak, ki je odrinil iz Znamenske, s katerim smo se mi peljali, je vozil še precej hitro, tako da smo že okrog poldne dospeli na cilj v Jelisavetgrad (Elizabetgrad). V obširnih kolodvorskih prostorih smo našli mnogo raznega ljudstva. Bili so: begunci iz Galicije, Rusi, vračajoč se iz Avstrije in Nemčije in razni drugi potniki; ki tudi vojaštva je bilo dosti na kolodvoru, ki nas pa ni dosti motilo.

Najprvo smo vprašali, kje se dobi kaj kruha. Ko smo zvedeli, da je neka pekarna prav blizu, smo jo takoj ubrali tja. Pek je imel precej dela,

predno je odtelal vsakemu zahtevano količino kruha; na vsažadnje mu ga je celo zmanjkalo, pa ni bil v sadregi, ker je imel v peči še nekaj hlebov, da je zamogel vsem postreči.

Vrnivši se nazaj, sem jaz tovaršem svetoval, da bi se takoj naprej odpeljali, ko poizvemo glede odhoda vlakov. Toga tu sem pa naletel na odpor. Ko sem jih silil, da bi šli precej naprej, se oglašal nek ograjski jud: "Mi ne gremo danes nikamor naprej, ker smo preveč utrujeni. Tukaj na kolodvoru se dobro nasipimo in odpočijemo, jutri gremo pa naprej. Če bomo mi vedno tebe poslušali, bomo vedno na potu toliko časa, dokler se do skrajnosti ne izmučimo."

Tudi drugi tovariši so potrdili temu, rekoč, da sem jaz preveč siten, ker jih silim vedno le naprej, naprej. Končno so vsi soglasno sklenili, da ostanejo še noč na postaji v Jelisavetgradu. Rekel sem jim: "Če ravno sem pri ta sitnih, vendar jim preje gremo dalje, tem hitreje bomo doma. Tudi jaz sem utrujen ter potreben počitka; pa me nič ne veseli tu prenočevati v mrazu in celo na tementih tleh tu na kolodvoru. No, da pa ne bom preveč siten, ostanem pa še jaz z vami čez noč." Toda kmalu za tem sem se kesal, ker se nisem z one postaje naprej peljal, četudi sam.

Ko smo se z onim kruhom nekoliko okrepčali, smo šli nekateri po mestu, vendar si da le nismo upali, ker je bilo po ulicah dosti vojaških straž. Temni in zamišljeni obrazi vojakov se mi niso nič kaj dopadli. Nekaj se pripravljajo, pa kajsiho že kar hoče. Tako sem si mislil, ogledavši si malo mesto, nakar sem se naglo vrnil nazaj na kolodvor.

Mesto Jelisavetgrad ni tako obširno kakor Jekaterinoslav, da precej čedno. V istem se nahaja velika tovarna in zaloga raznih poljedelskih strojev, last trdke Elvorti, odkoder pošiljajo po celi Rusiji domače in importirano poljedelsko orodje. Kaj zgodovinskega o tem mestu ne morem označiti, ker se nisem o tem nič informiral.

Dospelši na kolodvor sem opazil, da je ondi več vojaštva, kot ga je bilo prej. Hm, kaj pa to pomeni? Dobrega gotovo ne. Morda se tudi tukaj pripravljajo na sprejem sovražnika? Od vednega potovanja utrujeni tovariši so, s epolegli po mokrih tleh, da se malo odpočijejo; tudi jaz sem se stisnil v nek kot, ter legel na gola tla; da bi me preveč ne zeblo, sem si potegnil plašč čez glavo in se sključil kot polh pozimi in zadremal, ker sem bil zelo utrujen in zaspan. Komaj sem malo zatislil oči, pa me je ta ali oni potnik sunil s čevljem v glavo; nekdo mi je celo pošteno stopil na noge, seveda, nevede, tako, da nisem mogel prav nič spati in pri tem me je še pošteno zeblo.

"Tukaj ne bo nič počitka," si mislim, ter vstanem, da si poiščem boljše prostor in reči moram, da je bilo drugje še slabše. Sam nase sem bil jezen, ko sem ves utrujen hodil po kolodvoru, iskaje primernega ležišča, pa ga nisem našel. Enako se je godilo tudi drugim tovarišem, da niso mogli nič spati. Da je bilo tako mrzlo na postaji je bil vzrok ta, ker ni bilo pravih vrat; bila so vsa potnja in odprta; zunaj pa mrzla noč. Ker nisem našel boljše koticke, sem se vrnil na svoj stari prostor, kjer se je pa že tiščal nek begunec s svojo veliko culo; tudi z njim se je godilo kot prej z menoj. Navsezadnje sem se zrinil k neki steni, utrujen legel na mokra tla, ter malce zadremal.

Kar naenkrat se pojavi nemir med potniki, ker so vojaki nad njimi kričali, da se morajo spraviti s kolodvoru.

"Kaj pa je za božjo voljo?" Nato sem naglo vstal pokonci, da vidim, kaj je. Čuden pripor! Vojaki s puškami v rokah izganjajo vse potnike brez izjeme s kolodvoru. Vojakov se je pojavilo vedno več, ki so nas tirali venkaj. Ni čuda, da je nastala med potniki valed tega pravcata panika; razburjenje ljudstvo je vplilo nad vojaški: "Zakaj nas tirate venkaj v mrzlo noč? Kaj hočete z nami? Kam nas hočete gnati?" "Proč s kolodvoru!" kriče vojaki, ne da bi nam pojasnili, zakaj nas pozno v noč tirajo ven na mraz.

"In kam pa naj gremo, če ne smemo biti tukaj?" "Kamor hočete, samo da se spravite od tukaj. Idite v mesto v kako vojašnico." Tako so nam ukazovali surovi vojaki, ter nas s puškami še bolj priganjali, da naj zapustimo kolodvor.

Kaj smo hoteli? Pobrali smo svoje stvari, kar je že kdo imel in se podali venkaj na prosto, v mrzlo noč. Vojaki so nam le veleli, da naj poiščemo v mestu kako vojašnico za prenočišče.

Okrog enajste ure ponoči je bilo, ko se je naša truma pemikala s kolodvoru po ulici v mesto. Še ni minulo deset minut zatem, ko začujemo glasne klice: "Stojte! Ni koraka več naprej!" Takoj smo se ustavili na ta klic sredi ulice ter v strahu pričakovali, kaj bo.

"Kdo ste, in kam greste?" nas vprašujejo oboroženi vojaki, ki so patrolirali po mestu z nabitimi puškami in nasajenimi bajoneti, ustavili so nas, misleci, da smo kako demonstrantje.

"Popotniki smo, pa so nas vojaki pregnali s kolodvoru: gremo v mesto v neko vojašnico prenočevati."

"Imate li kaj orožja pri sebi?" "Ne, nikakor ne; saj ga ne rabimo. Prosimo vas, da nam poveste, kje je v bližini kaka vojašnica, ali kako drugo javno poslopje, da gremo na gorko pod streho, drugače zmrznemo tukaj v taki zimski noči."

Se precej prijazni vojaki, stražniki so nam zatem natančno očrtali, kako naj hodimo, da dospemo do prve vojašnice, kamor smo končno vsi potolaženi dospeli; naleteli smo pa žal zopet na veliko razočaranje.

Dospelši pred dotično vojašnico, nam je nekdo zaklical: "Stojte!"

"Kaj pa je zopet?" vzkliknemo vsi.

"Ne koraka več naprej," nam zakliče poveljnik straže, ki je bila pred kasarno.

"Je li tukaj vojašnica?" vpraša eden izmed naše gruč.

"Da tukaj je!" "Potem pojdimo kar notri!" veli prejšnji, ter razklada poveljniku, da smo potniki, ki smo čakali na kolodvoru na vlak, pa so nas vojaki iztirali ven, veleci nam, da naj gremo v to kasarno. No, zdaj smo tukaj; sprejmite nas pod streho, da tukaj ne zmrznemo."

"Ne morete v vojašnico, ker je polna. Idite drugam!" "Mi ne gremo nikamor naprej," se jih oglašajo več iz naše gruč, ter zahtevajo, da se nas spusti v vojašnico na toplo.

"Kar pojdimo notri!" se jih zopet več oglašajo.

In res, napravili smo par korakov proti vojašnici, ko zakliče poveljnik s oskrim glasom: "Proč od tu, če ne dam povelje vojakom, da boste v par minutah ležali postreljeni na tleh."

V resnici ni bila to nobena šala, kajti pred vojašnico je stalo pet strojnih pušk poleg že pripravljenih vojakov za streljanje.

To je pomagalo, da se je začela naša zbegana truma umikati nazaj. — Kam naj gremo? — Pojdimo naprej, drugam.

Dasiravno val prezebli, smo jo urno ubrali po bližnji ulici, dokler nismo pribežali do neke druge vojašnice, kjer nas je tudi ustavila straža z nasajenim bajonetom s običajnimi ukazom "Stojte!"

"Za vraga, kaj pa je nočoj v tem satanskem mestu, da se nas boje kot steklih psov?" zakliče nek pogumen Rus.

— Kdo ste in kam ste namenjeni, — vpraša nas častnik.

— Potniki smo. Čakajoče na vlak so nas vojaki stirali s kolodvoru v mesto pod pretezo, da naj gremo v vojašnice. Sprejmite nas na gorko, da ne bomo na prostem zmrzovali.

— Tu ni nič prostora. Le idite nazaj!

Zdaj je pa nastal mej našo begajočo gručo pravcati vrišč in kriki; čulo se je sledeče kliče:

"Prokleti lopovi! Mislite, da smo psi, ker nas nočete pod streho! — Pojdimo naprej v vojašnico, kamor nas morajo pustiti!"

V tem je nekaj Rusov skočilo naprej proti ograji, ter hotelo s silo vlomiti skozi vrata ograje.

"Proč od tukaj! — zakriči častnik," če ne ukažem streljati.

Vsakdo bi tako kričal. Saj nismo psi!

Dajte nam zavetje na toplem, da ne zmrznemo!" so kričali naši ljudje.

"Proč od tukaj!" zavpije častnik ter zapove vojakom, da pripravijo puške za strel.

Zatvori pušk so zarožljali; zdaj je pa nastal pravcati meč. Nekateri so kričali: — Pa nas postrelite saj ne bomo tukaj zmrzovali!" — Drugi so vpili: "Vražji lopovi! Streljati nas hočete; saj nismo zajci! Dajte nam prostora čez noč."

Neki Rus, ki se je vračal iz nemškega ujetništva zakliče: "P — — — i lenuhi! Vi, ki ste ležali doma, pa nas hočete postreljati; saj nas je še Nemec pustil pri življenju; in vi nas hočete pobiti tu doma kot stekle pse. Rajši streljajte na žide, katerim ste prodali Rusijo!"

"Saj nam morajo dati prostora," zakliče nek Rus, ter besno skoči naprej.

"Proč od tu! — Streljajte!" zakliče častnik.

Takoj je počilo nekaj strelav najprvo v zrak, potem pa med množico. Začuli so se bolestni vzkliki: "Ojoj! Oh!"

Jaz sem se nahajal bolj v sredi množice. Ko se je to godilo, bil sem ves zmeden in v strahu, da nocojšnjo noč ne vstanem pri življenju. Kesal sem se čemu nisem sam odšel takoj naprej iz Jelisavetgrada. Onemu, ki se je temu najbolj protivil, da bi šli takoj naprej, sem očitačito rekel: "No, zdaj se boš menda dobro odpelil ti in vsi drugi, ker niste hoteli iti naprej; in zdaj prezebamo tukaj; še postrele naš?" — Nekaj sekund zatem so že počili strelji; in ko smo začuli bolestne vzkliče, je nastala med nami pravcata panika. Ko smo pričeli v gneči bežati na vse strani, je marsikdo padel po tleh, da so ga drugi občutno obrcali z nogami, ko so hodili preko njega. V silni zmedbi namreč nismo nič pazili na drugega, ampak smo drli po neki temni ulici, kot besni. Vsakdo se je bal, da ne dobi svinca med rebra. Prej nas je zeblo; ko so pa počile puške (v zrak) nam je postalo naenkrat vroče, da smo bežali kot za stavo; med temi je bilo najbolj zanimivo gledati galiske begunce s svojimi velikimi culami na hrbtu, ki so bili tudi zelo urni.

(Dalje sledi.)

ZASTAVE, BANDERA, REGA LIJE in slatke snaki za društva ter člani K. S. K. J. izdeluje EMIL BACHMAN 2107 S. Hamilton Ave. Chicago, Ill.

Ja srbeči boju-habite

SEVERA'S ESKO

Antiseptično mazilo

Priporočljivo za odpono pri zdravljenju srbečice in raznih kožnih bolezni.

CENA 30c

Vprašajte pri vašem lekarnju

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

HARMONIKE

V vašo lastno korist bo, da plete meni po cenik predno se odločite kupiti harmoniko. Moja izdelovalnica harmonik je prva in najstarejša slovenska izdelovalnica harmonik v Ameriki. Jaz vas bom postregel v popolno zadovoljnost, kakor že na stotine drugih.

Od naših rojakov dobivam vedno pisma, ki so kupili harmoniko pri raznih agentih in so bili zelo slabo postreženi; mene prosijo, da naj jim jaz one harmonike popravim. Agent ne zna harmoniko popravljati in večkrat se ne zna, kaj pošlje naročniku. Jaz sem v tej stvari že več let, vsled česar imam veliko izkušenj, da vam naredim najlepšo in najboljšo harmoniko. Zato dobivam vedno dosti priznanj pisem iz cele Amerike.

Imam v zalogi harmonike vseh vrst, kakor tudi prodajam raznovrstne druge instrumente. Pišite po cenik.

ANTON MERVAR
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

VABILO DRUŽBE SV. MOHORJA ZA L. 1925.

Družba sv. Mohorja izda za 1. 1925 sledeče knjige: 1. Kolodar za leto 1925. 2. Življenjske svetnikov 5 zvezek. 3. Slovenske večernice, 77. zvezek. 4. Travniki, ali kako drugo koristno knjigo. Udnina za te štiri knjige znaša en dolar. Kdor želi imeti še lepo vezan melitvenik, "Trije temeljni nauki", doplača 45c. Čas za zglašenje je do sredi marca, a se bodo udje s posebnim dovoljenjem družbe sprejemali do koncem marca. Imena teh prijavljenцев pridejo tudi v družbin kolodar.

Zglasite se takoj pri zastopniku družbe sv. Mohorja v Ameriki: Rev. J. M. Trunk, P. O. Berwick, North Dakota. Za Cleveland, Ohio, sprejema ude (naročnino) tudi upravništvo "Glasila" K. S. K. Jednote, na 6117 St. Clair Ave.

Za denar oziroma za knjige jamči družbin zastopnik osebno. Knjige se bodo razpošiljale koncem leta. Ako bi prišlo kaj vmes, se vsakemu vrne denar. Kdor podpira Družbo sv. Mohorja, podpira tudi koroške Slovence.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedlino dišave, Knapjova jedimeno kavo in importirano domača zdravila, katera priporoča Mgr. Knapj v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl.

Brinjeve jagode, vroča 130 funtov \$6.50
Malo trno grozdje, bakas 50 funtov \$6.50
Muškatel grozdje, bakas 50 funtov \$3.25
Ehagrove suš. vrčunjen.

SEMENA

V zalogi imam najboljša in zanesljiva, poljska, vrtna in cvetlična semena.

Pišite po brezplačni cenik. Blago pošiljam poštno prosto.

MATH. PEZDIR
Box 772, 11 City Hall Sta.
New York, N. Y.

SLADKOR

cele kare ali manj. Sladkor iz trsa ali iz pese. Pišite nam po cenik.

WINKLER HONEY CO.,
JOLIET, ILL.

Za 30-letnico KSKJ.

se je odločila izdati tudi tiskovna družba "EDINOST" posebno slavnostno izdajo. Ta slavnostna izdaja bo obenem tudi Velikonočna številka EDINOSTI.

Uredništvo "EDINOSTI" je že pridno na delu, da bo poskrbelo več zgodovinskih podatkov, o KRANJSKO SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI.

OBNEM BOMO V TEJ ŠTEVILKI objavili več najlepših Velikonočnih povesti, več podučnih delavskih člankov, itd. Ta številka bo vredna za vsakega, da jo bo shranil.

VSAK KATOLIŠKI SLOVENEK, VSAKO KATOLIŠKO DRUŠTVO si naj naroči več "ekstra" izstov te slavnostne izdaje Edinosti. Nekaj lepca bo za poslati to številko domačim prijateljem v stari kraj. Ker bomo tiskali te številke več kot navadno, bomo računali za to številko tako-le:

Posamezen iztis	10c
10 izstov	\$ 1.00
25 izstov	\$ 2.25
50 izstov	\$ 4.00
100 izstov	\$ 7.50
250 izstov	\$16.00

Posameznikom priporočamo, da naj naroče kolikor izstov morejo. Gotovo je naj kupijo za svoje domače za v stari kraj. Kdor hoče, mu jo pošljemo mi v stari kraj, naj nam pošlje le naslov in 2c ektra za poštnino.

NAROČILA SE BODO SPREJEMALA DO 15. APRILA, KATERO POSLJITE NA:

"EDINOST"

1849 West 22nd Street.

Chicago, Ill.

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857

Največja banka v Illinoisu izven mesta Chicago.

Naš denarni zavod The First National Bank of Joliet je največja banka v državi Illinois izven mesta Chicago. Ko Vas na to dejstvo opozarjamo, smo uverjeni, da bo jolietško ljudstvo z nami vred ponosno na ta naš uspeh.

Če se niste v nikaki zvezi z nami, otvrite pri nas kak račun in napredujte z nami. Vaši računi, veliki ali majhni, so pri nas vedno dobrodošli.

Premoženje te banke znaša \$12,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

NAJVEČJA PRILIKA NA SVETU

8000 teh kuku ur in zagrinjajl so okra smo prodali leenko leto. Imamo jih pa še 7000 in za eno, ki niso kupili prosto leto in jih šele kupiti sedaj, smo znižali ceno na \$3.98.

I PRAVA KUKU URA—2 ZAGRINJAJLA ZA DVE OKNI ZA \$3.98.

KUKU URA KAMA SE TRDJA PO \$3.98. Niso imeli še take prilike v našem življenju, kupiti si blaga, enako temu, kakor zaslužijo. Kuku ura je naravnost in neobčutna lepa, izkustvo izdelane in postavljene v steno, glasno-kokodanje, hola, kaka in številke in števila "kuku" so vsake pol ure, imajo dolga kolonja in dek, redna, prvi čas. To je leprava ura in vsak jo ima. ZAPOMNI-TE SI to, ni nikaka ura, ali posrečilo, senca, prava kuku ura, za katero vam damo veliko jamstva. Kramar, zagrinjajla, nera, umetnostna izdelava in kuki in nam svet, mi to smo skleni. Še polure črtna in 3 delovne dolga. Senca holi. So kramar, pletena in amalo na vrhu in spredaj kramar "red". Niso je mogoče, temveč tudi izredno naravnost. To so pravi arhitekturni zagrinjajla v vsaki okoliščini in mi smo gotovi, da jih bodo vsi smiselno občudovali. Vrednost teh kuku uramodov je trikrat toliko kot mi vprašamo kuku.

NE POSILJATE NIČ CENITA V NAPREJ, samo nam pošljite vaše ime in naslov in potemo ko prejmete kuku uru in zagrinjajla, plačate \$3.98—in nekaj centov za poštnino. AKO NISTE ZADOVOLJNI, SE VAM VRAČE DENAR. Ne odlašajte, temveč pošljite še danes, takoj na naslov:

LUXUS SALES CO., 1513 Emma St., Dept. 532, Chicago, Ill.

SLOVENSKA NOTARSKA PISARNA

ANTON ZBASNIK

Room 206 Bakewell Building, Pittsburgh, Pa. (Nasproti okrajne sodnije)

Izdolujem poročila za dobavo slovev iz starega kraja, kupat pogodbe, pooblastila, pobolnitve in raznovrstne druge notarske listine za stari kraj in Ameriko.

Za srečo!

POVEST.

Special
PR. MALOGRAJSKI.

(Nadaljevanje)

Hoteč izvršiti svoj naklep, se je začel takoj dogovarjati z Majsterjem in njegovimi pomočniki. Da bi tem gotoveje dosegel svoj namen, je razširjal med ljudmi najverjetnejše novice o Braziliji in o tem, kako lahko se tam obogati, kako lahko se pride tam do zlata, do dijamantov, biserov in drugih dragocenih reči.

Kar je kdaj mikalo ljudi, vse, prav vse se je dobilo po njegovi trditvi v oni izvoljeni deželi! Njegovo pripovedovanje je imelo na sebi vse znake neresnice, toda ljudje so bili lahkoverni, in on je znal govoriti tako, da je njemu marsikdo verjel, ko bi drugemu ne bil. Majster si boljše pomačica ni mogel želeči, in akoravno je vedel, da išče Komar lastne koristi, se ga je vendar oklenil, in bilo mu je prav drago, da se je postavil na čelo vsemu gibanju.

Komarjevo prizadevanje je imelo uspeh, kakor si lepšega želeči ni mogel, in njegovo veselje ni poznalo mere, ko je bil zagotovljen, da se tudi France poda na tuje. . . Še večje pa je bilo njegovo veselje, ko se je France že vozil ob njegovi strani v daljine, nepoznate kraje.

Radi Lojzice bi se bil Komar čim prej tem raje vrnil domov. Toda mikalo ga je vendarle tudi, pogledati enkrat onkraj velike luže. Akoravno je ljudem vedoma lagal o bogastvu, ki je nakopičeno v Braziliji, je imel po tistem vendarle tudi sam to vero, da se da tam zlahka in v kratkem obogatiti, ako je človek spreten. In spretnosti ni odrekal sebi. Toda, da bi ne trpel škode, če bi mu stvar izpodletela, je hotel potovati na tuje stroške. Zato je pregovoril druge, da so mu dali shraniti denar. . . . Odložil se je za to tem lažjega srca, ker mu je bil Majster rekel, da so njemu taki ljudje še ljubši, ki nimajo denarja. Komarju to prvi hip sicer ni šlo v glavo, in vprašal to? . . .

"Ho-ho, kakor pa vendar to?" . . .

"Stvar je preprosta," odgovori Majster. "Ljudi, ki imajo denar, in ki vožnjo plačajo sami, ni tako lahko spraviti tja, kjer jih je treba. Premisljaj si lahko med potjo, in jaz mu ne morem kaj! Druga pa je a tisti, ki se podajo v svet brez denarja z namenom, da se tam najprej odslužijo. Ti morajo iti tja, kamor jaz hočem! Izročim jih dotičnemu podjetniku ali posestniku ter si dam plačati od njega stroške, ki sem jih imel z ljudmi, in morda tudi še kaj več, vse drugo je potem njegova stvar. Kako pride oni do denarja, me ne briga, in tudi ne, je li onim prav ali ne, ki se imajo odslužiti ali odkupiti. Sicer pa navadno ne pride nikdar do tega, da bi se odkupili!"

"Ho-ho, vi torej nekako tržite s človeškim blagom, kakor bi se reklo," pripomni Komar. "No, seveda!" potrdi odkritosrčno Majster. Poznal je Komarja skoz in skoz, in vedel je, da mu od njegove strani ne preti nobena nevarnost. Potem pa se pristavi: "Zavezal sem se pred kratkim, da preskrbim v dveh letih več tisoč izseljencev v različne kraje. Večino njih pa moram spraviti v Brazilijo. . . ."

"Pa čemu potrebujejo tam toliko ljudi?"

"Za različne stvari! Za obdelovanje kave, bombaža itd. Treba pomisliti, da so l. 1871. odpravili v Braziliji sužnost! No in posledica tega je, da imajo zdaj tam ne samo črne,

ampak tudi še bele sužnje, ha-ha-ha! To je napredek, ali ne?" . . .

"Ho-ho, taka je ta stvar? . . . Torej, če bi ti moji ljudje bili brez denarja, bi nemara nikoli več ne videli svojega doma?"

"Najbrž!"

"Kaj pa tisti, ki imajo denar? Pridejo li isti do premoženja?"

"Navadno niso ti nič na boljšem od onih, ki nimajo denarja, ker so prenezočni in prenevedni ter si ne znajo pomagati. Delajo skoro ravno tako zastoj kakor oni, ker vedno več zajedo, nego zaslužijo!"

"Pa se vendar sliši večkrat, da si je ta ali oni kaj pridobil!"

"O seveda! Na primer, če pride v Ameriko tak ptiček, kakoršen ste vi, potem je gotovo, da obogati v kratkem!"

"A tako? . . . Ho-ho-ho!"

S tem sta bila tistikrat končala svoj pogovor. Komarju so ugajale zadnje besede Majsterjeve, a tisto, kar mu je bil povedal o potovanju brez denarja, mu ni šlo iz glave, in ga je vsekakor le še bolj utrdilo v misli, da bi opeharil lahkovernost za njih denar.

O cilju svojega potovanja pa si Komar ni bil na jasnem. Da z drugimi potovati ne more, to je bilo gotovo, že zaradi denarja, ob katerega jih je bil spravljen, ne glede na to, da jih je nameraval dovesti Majster v kraje, kjer jih ni čakalo nič dobrega. O tem se je moral dogovoriti z Majsterjem.

Ko se je bil torej tisti večer v Bremenu ločil od svojih rojakov, se je podal naravnost v gostilno, kjer je vedel, da dobi Majsterja.

"Kaj mi torej svetujete? Ali naj grem domu, ali naprej?" ga vpraša.

"Domu vam po mojem mnenju nikakor ne kaže, odgovori Majster, hudobno smeje se, "in sicer že zaradi denarja ne, katerega so vam dali izseljenci shraniti. . . . Prigodilo bi se vendar lahko, da piše kdo domu ter sporoči, kako je prišel ob denar. . . . Ljudje bi verjeli, in stvar bi se zasukala morda tako, da bi ne bilo ugodno za vas. . . . Pozneje, ko poteče nekaj časa, se že dobi kak izgovor. . . ."

Komar zardi, ko vidi, da ga je Majster tako izpoznal. Začne se izgovarjati, da je ljudem denar on posodil, in da se boji, da bi ga več ne dobil, potem pa se dostavi:

"No in vi imate itak rajši take ljudi, ki nimajo denarja, kakor ste mi pravili! . . ."

"I kaj pak da," odvrne Majster, še vedno smeje se. "Ste li ljudem res posodili denar ali ne, to mene nič ne briga. Vsekakor mi napravite uslugo, če jim ga ne daste nazaj. Ne bojte se torej. Toda svetujem vam na vsak način, da greste naprej. Seveda ne v Brazilijo. Tam ne obetam niti takim podjetnim in pametnim ljudem, kakor ste vi, kdo ve kaj. Pojdite rajši v Severno Ameriko, v Georgijo. Tam je zdravo in prijetno podnebje, in če vas veseli imeti zemljo, dobite je tam, kolikor je hočete. Pa še nekaj vas tam čaka. Jaz imam par sto ljudi, ki gredo tudi v Georgijo. Pri tistih ne bom imel drugega dobička, nego odstotke od tega, kar plačajo za vožnjo. Vasj za zdaj ne, kajti imajo svojega zaščitnika, s katerim se ne morem spuščati v boj."

"Vi pa to priliko lahko izkoristite. Naselite se med njimi, napravite prodajalnico ter izkušajte, da bodo ljudje kmalu dolžniki vaši. Kakor sem čul,

ste bili v svojem kraju izvršeni trgovci. Pravili so mi, da niste imeli nič, a zdaj ste premožni. Če uporabljate talent, ki ste ga kazali pri kupčiji doma, pri teh ljudeh se vam zna prav dobro izplačati. No in pozneje morda tudi zame kaj odpade. Kadar ljudje z vašo pomočjo porabijo, kar imajo, in jim ne kaže več obdelovati zemlje, potem jim poiščete moji pomočniki drug zaslužek v kakem takem kraju, v kakoršnega privedemo vaše znance in rojake."

"Ho, ho, pa vi tudi razumete svojo kupčijo, kakor vidim," pripomni Komar nekoliko hudobno.

"No, se ve, to je že tako. Človek mora dandanes izkušati na vse načine, da se spravi naprej."

"Ho, ho, dobro torej," reče Komar po kratkem premoru. "Grem pa v Georgijo. Kdaj pa odidem lahko?"

"Ob polnoči."

"Dobro. Grem. Morda se da kaj spraviti. Dolgo sicer ne ostanem tam, ker imam doma druge skrbi."

"Morda se ženite?" vpraša Majster.

"Ho, ho, uganili ste," potrdi Komar. "Ženim se, ženim."

"No, par mesecev vas še počaka vaša nevesta," pripomni malomarno Majster, kakor bi bilo res možno v tako kratkem času kaj pridobiti.

Še tisti večer ob polnoči je Komar odpotoval proti novemu svetu, in bila je lepa vrsta morskih milj za njim, predno je odplula ladja, s katero so odjadrili njegovi znanci, katere je bil tako neusmiljeno prepuštil svoji usodi.

Majster ni bil z njim, pač pa pomočnik njegov z imenom Kremer. Majster je imel, kakor je bilo videti, jako mnogo ljudi pod seboj, ki so ga podpi-

rali pri njegovem poslu ter izvrševali njegova povelja.

Med vožnjo je snoval Komar razne načrte. Uredil si je bil v mislih že vse, kaj napravi s svetom, ki si ga pridobi. Davno si je že želel, da bi imel vsaj toliko sveta, kakor kak majhen graščak. Da bi bil tem gotovejši, kaj ga čaka, se približa Kremerju ter ga jame izpraševati, ali je vse res tako, kakor mu je pravil Majster.

"Vse tako, vse tako," potrdi Kremer. "Sveta je tam, kolikor ga kdo hoče. Amerikanski vladi je na tem, da pridejo ljudje v deželo, zato naseljuje podpira, kolikor se le da. Tam ne dobite samo sveta zastoj, temveč tudi potrebnega orodja, ki ga je treba za obdelovanje zemlje, potem mul - kajti tam se dela z mulami, ne s konji - dalje raznih semen, in kar je še treba."

Kremer je govoril tako na glas, da so ga slišali lahko tudi drugi potniki, ki so bili namenjeni v Georgijo.

Vsem se je bralo veselje na obrazu, Komar pa reče:

"Potem bo pa že, že, ho, ho."

In delal je še dalje svoje načrte. V duhu je že videl zemljo, ki je imela postati njegova last. Na prijaznem gričku si je v svoji domišljiji zgradil lepo graščino, katero so krog in krog obdajali krasni vrtni, polni vsakovrstnega sadnega drevja. V ospredju so se razprostirali zeleni travniki in plodovita polja, na nasprotni strani gradiča pa so se širili mogočni gozdovi. In ko si je tako slikal v mislih svoje prihodnje imetje, se mu je kar vse samo smejalo, in večkrat se je od veselja zakrohotal na glas, tako da so ga sopotniki začudeno pogledovali, ker niso vedeli, zakaj se smeji.

V primerni oddaljenosti od svojega prihodnjega posestva

pa si je predstavljal novo nastale vasice, po katerih bi stale ljudi; ki so se vozili z njim, sreče iskat. Premišljal je, kako bi jih laže izkoristil, in kako bi jih spravil prej v zavisnost od sebe. Sklenil je, da napravi v njih sredini prodajalnico, in da jih bo sleparil prav po ameriškansko. Že doma je delal neko brozgo, ki jo je prodajal za žganje, in s pomočjo take brozge je nameraval tudi tukaj vladati in si množiti premoženje.

Ljudje, ki so se vozili z njim, in katere je nameraval spraviti Majsterjev pomočnik v Georgijo, so bili večidel Čehi, a bilo je med njimi tudi nekoliko Rusinov in Slovakov.

(Dalje sledi)

CUNARD

ANCHOR

V JUGOSLAVIJO V 9 DNEH

na morških velikanh, ki vozijo vsako soboto

QUITANIA	45.647 ton
MAURETANIA	30.704 ton
BERENGGARIA	52.022 ton

Luksuzne kabine tretjega razreda s 2-4-6 posteljami. Krasne jedilnice, kadilnice in počivališča. Pokrit krov. Izvrstna hrana. Domača ugodnost. Nobenih skrbi.

Cunard denarne nakaznice izplačljive v Jugoslaviji. Hitro, varno, zanesljivo.

Za vozne listke in druge informacije obrnite se do najbližnjega zastopnika.

CUNARD, LINE
Hotel Cleveland
Bldg.
Cleveland, O.

PIJTE ZDRAVE PIJACE.

Ne strupite se z vašim.

Mi izdelujemo ekstrakte, ki so janteni in se med najzdravnejšimi za pijenje. Zadržite vsakogar. Dajte siast. Ispijte snaga pred ali po jedi. Ali no kondenzirani delci. Za vsake v vseh ostrih.

DVE STERILNI EKSTRAKTA (vseh različnih vrst) STANE SAMO DVA DOLARJA. Ena do 10 steklenic vodo in pripravljeno je za pitje. Vredno poskusa. Poljite denar še danes.

Walter Specialty Co.,
1217 N. Paulina St., Dept. 29.
Chicago, Ill.

PRIPOROČILO.

Vsem cenj. slovenskim gospodinjstvom toplo priporočam moje sveže GROČRSKO BLAGO. Cene zmerno, potreba točna.

V zalogi imam tudi vsakovrstno kuhinjsko posodo, nože za meso rezati in klobase delati, ter "ringerje" za perilo ovijati in vse to po znižani ceni.

Se ugodno priporočam
FRANK LESKOVIC
6303 Glass Ave., Cleveland, O.

Prva slovensko-hrvatska

MLEKARNA

F. GRILL'S DAIRY

1818 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Pozor gospodinj! Ako rabite pri gospodinjstvu sveže mleko, dobro sladko, ali kiselometano, (Cream) ali okusno, doma narejeno maslo, Butter, oglašite se v moji mlekarni.

Jar prodajam mleko, ki je pasteurizirano; dobivam ga naravnost od farmarjev. Mleko je preje natančno preskušeno in pregledano od Mesnega zdravstvenega urada (Health Department) predno gre iz mlekarne; torej garantiram ali jamčim, da je naravno. Mleko take vrste je posebno priporočati otrokom, starišcem.

Mleko darujem po hišah točno vsak dan o pravem času.

Za obilna naročila se toplo priporočam

FRANK GRILL,

slovensko-hrvatski mlekar

1818 W. 22nd St., Chicago, Ill.

IMAM V ZALOGI 22 NAD 12 LET

PRAVE LUBASOVE

HARMONIKE

tri in štiri-vrstne, dva, tri in štirikrat, namizne in kranjske ugašene kakor tudi kromastene in pa kovčke. Harmonika so najboljše dela in opremljene s zaporo za zaprti.

Imam v zalogi tudi že rabljene harmonike vsakovrstnih izdelkov po nizkih cenah.

Kdor je naročil kako harmoniko od Simonič-a in je ni prejel, naj se obrne na mene, da mu jo pomagam dobiti.

Imam v zalogi tudi STARO KRAJSKE IMPORTIRANE KOSE, klepalno orodje, Bergam, brusilne kamne itd. po zelo nizkih cenah.

ALOIS SKULJ,

222 Epaline Pl., Brooklyna, N. Y.

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinice vedno varne. V njih lahko hranite one svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemninzi za \$3 na leto. Ključke hranite vi, tako da brez vašega ključa škrinice nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačno privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odštimate obrestne kupone na svojih bondih.

Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od navadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$740.000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON STS. JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, pred. Chas. G. Pearce, kasir.

Joseph Dunda, pomož. kasir.